

گولبریاٹ
لہ گولزاری چاکان

۱۷۵

فرمودہ ہی بیغمہری مہزن

عبدالقادر رحیمی

Π

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.
أَمَّا بَعْدُ..

لای هه موو خاوهن باوه پریک پروونه که پیغه مبهری تازیزمان (دروودی خوی له سه ر بیټ) به ته وای بهرنامه ی خوی خوی به مروژ که یاندوه و هه رچی خیر و چاکه ی تیدایه بویان تا پروژی قیامت بوی پروون کردوونه ته وه و فره مان ی پیداون که نه نجامیان بدن، وه هه ر شتییک که مایه ی نه هامه تی و به دبه ختی و شه رمه نده یی دونیا و قیامه تیش بیټ دیسان بوی پروون کردوونه ته وه و داوای له ئومه تی کردوه که لعی دوور بکه ونه وه، هه ر بویه شه رازی نیه شتییک له و ئایینه زیاد و کم بکریټ و، هه ر شه له نه نجامده رانی ده کات. ئیمه ش وه کو ئه رکیکی ئاینی هه ستاین به کوکړدنه وه ی (175) فره موده ی ئه م زاته به پریزه بوړله ئازا و به جه رگ و خواپه رست و مروژ دؤسته کورد زمانه کان و مانایه کی ساده و گونجاومان بوړ کردن، به و هیوایه ی خوی گه وره لیمان وه رگری و ببی به مایه ی خیر بوړه و پروژله تازیز و به پریزانه ی گه له که مان و منیش له دوعای خیر بی به ش نه که ن * . وه هیواداریشم که ئه م

* تیبینی / ئیمه لیږدها ته نها وه فره موودانه مان نووسیوه که باوه پمان به راستی و دروستیان هیه و ژوربه ی هه ر ژوریان ئیمام بوخاری و موسلیم هاو قسه ن تیایدا.

فهرموودانه له بهر بکړین و په پرده و بکړین چونکه زور لایه نیان گرتوته وه و زانیاری یه کی گه وره و به نرخیان تیدایه و کورتن.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَقَائِدِنَا وَحَبِيبِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ
وَدَعَا بِدَعْوَتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

(1) عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ إِمْرٍي مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ)). متفقٌ عليه.

پيشه وای موسولمانان عومهری کوری خه تتاب (ره زای خوی لی بیت) نه فهرموئ: بیستم که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) نه یغه رموو ((کرداره کان به گویره نیه ته کانن، هر که سیکنه نه نه نیه ته که ی خوی بو هه یه، جا که و بو هر که سیکنه کوچه که ی بو لای خوا و پیغه مبهره که ی (دروودی خوی له سهر بیت) بو، نه و کوچه که ی بو لای خوا و پیغه مبهره که ی نه بی، واته: وای بو حساب نه کړی و پاداشتی پی نه درپته وه، هر که سیکنه کوچه که ی بو ده ست که و تنی دنیا یان ماره کردنی نافره تیک بو، نه و کوچه که ی به و شیوه حساب نه کړیت و پاداشتیکی تری نیه لای خوا.*

* نه ت له کرداره چاکه کاند ا نه دوو رووی هه یه نه گینا کرده و ی خراپ خراپه، هر چه ند نیه ته ی باش بیت مادام بزانی که خراپه.

(2) وَعَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((يَغْزُو جَيْشُ الْكُفَّةِ فَإِذَا هُمْ بِبَيْدَاءٍ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ)) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسْوَاقُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟! قَالَ: ((يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ ثُمَّ يُبْعَثُونَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ)) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. هَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ.

(له دایکی باوهدارانده که دایکی عهبدوللا-خاتون عائشه-یه (رهزای خوی لی بیت) هاتوه که وتویه تی، پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرمویه تی: سوپایه دیت بو داگیر کردنی که عبه، که گه یشته دهشتاییه که ی تهو زهوییه هه موویان ده برین به ناخی زه ویدا، ته فهرموئی منیش و وتم: ته ی پیغه مبهری خوا چون هه موویان نوغرو ته کرین له کاتی کدا تی یاندا هه یه که لی خوری حوشره کانیانه وه که سانیك له ناویاندا یه که له وان نیه، فهرمووی (هه موویان نوغرو ته کرین - واته سزاکه گشتییه و هه موویان ته گریتته وه - به لام له روژی قیامت دا ههر که سیك له سهر نییه تی خوی زیندوو ته کریتته وه.

ته مه به لگه یه له سهر ته وه که سزای خوا ته گهر له دونیادا هات تهوا هه موو که سیك ده گریتته وه له چاک و خراب، به لام خوا به ره همه ته له قیامت دا ههر که سیك به گویره نییه تی خوی له گهل ته کات.

(3) وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا)). مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

ههر له عائشه وه (رهزای خوی لی بیت) فهرمویه تی پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بیت) فهرمویه تی: له پاش سهر که وتنی مه که تیر کوزچکردن نه ماوه

به لّام جيهاد و نيه تي جيهاد ماوه، وه ههر كاتي پيتان و ترا دهرچن بؤ جيهاد، دهرچن،
واته جيهاد ههر ده مي نيّت، به لّام كوچكردن له مه كه وه بؤ مه دينه نامي نيّ،

ئه گينا كوچيش ههروه كو جيهاد تا رۆژي قيامت ئه مي نيّ، تا جيهاد هه يه
كوچيش هه يه، وه كو له فهرموده ي تر دا هاتوه كه ((لَا تَنْقُطُ الْعِجْرَةُ مَا قُتِلَ
الْعَدُوُّ)) كوچكردن دوايي نايه ت هه تا شهر له گه ل دوزمندا بكر يّت .. امام احمد
والنسائي وابن حيان وغيرهم.

(4) وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَجَعْنَا مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ((إِنَّ أَقْوَامًا بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَادِيًا إِلَّا
وَهُمْ مَعَنَا، حَبَسَهُمُ الْعُذْرُ)). رواه البخاري.

ئهنهس (ره زاي خواي لي بيت) فهرموويه تي : له خزمه تي پيغه مبه ردا
(دروودي خواي له سه ر بيت) له ته بوك گه راينه وه و فهرمووي : به راستي هه نديك له
مه دينه دان ئيمه به هيچ لا و شيويك دا نه چووين مه گهر ئه وانمان له گه ل دا حيساب
كراي — چونكه — ئه وان به هانه يان بوو به ندي كردن. جا خوا به گويره ي نويه ته كه يان
پادا شتيان ئه داته وه، واته نويه ت ده ور يكي گه وره ئه بي نيّ له ئيشه چا كه كاندا.

(5) وَعَنْ أَبِي يَزِيدَ مَعْنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ الْأَخْنَسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) وَهُوَ وَأَبُوهُ
وَجَدُهُ صَحَابِيُونَ، قَالَ: كَانَ أَبِي يَزِيدَ أَخْرَجَ دَنَابِيرَ يَتَصَدَّقُ بِهَا، فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَجُلٍ
فِي الْمَسْجِدِ، فَحِثْتُ فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُهَا بِهَا، فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا إِلَيْكَ أَرَدْتُ، فَخَاصَمْتُهُ
إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ((لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا يَزِيدُ، وَلَكَ مَا
أَخَذْتَ يَا مَعْنُ)). رواه البخاري

له باوكي يه زیده وه كه مه عني كوري يه زیدی كوري ئه خنه سه (ره زاي خوايان
لي بيت) كه خوي و باوك و باواني له هاوه لائي پيغه مبه ر (دروودي خواي له سه ر

بیّت) بوون ئەلّی باوکم که یەزیدە ویستی چەند دیناریک لە زەکات دا بدات و لای پیاویک داینا لە مزگەوتا، منیش هاتم و وەرم گرت و بردمەو، که باوکم زانی وتی بەخوا من مەبەستم تۆ نەبوو و داوای کرد که بیدەمەو بە کابرا بۆ یەکیکی تر، منیش کیشەکم برده خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بیّت) ئەویش فەرمووی (نیهتەکەت بۆ نووسرا ئەی یەزید و مافی خۆتە ئەوێ وەرت گرتوو ئەی مەعن).

(6) وعن أبي هُرَيْرَةَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)). رواه مُسْلِمٌ

ئەبو هورەیرە ئەفەرمووی، پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیّت) فەرموویەتی: بەراستی خوا تەماشای لاشەکانتان و وێنەکانتان ناکات بەلام تەماشای دل و کردووەکانتان ئەکات.

واتە پاداش و سزا لەسەر ئەم دوانە دواپی و ئەبێ تاگامان لەخۆمان بێ گرنگیان پێ بدەین، چونکە ئەم دوانە بە دەست ئێمەن، دوانەکی پیشوو (لاشە و وێنە) لە توانایی ئێمەدا نیی.

(7) وعن أبي موسى عبدِ اللهِ بنِ قَيْسٍ الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الرَّجُلِ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً وَيُقَاتِلُ رِبَاءً، أَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)). مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

ئەبو موسای ئەشعەری (پەزای خوای لێ بیّت) ئەفەرمووی لە پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیّت) پرسیار کرا: که پیاویک شەر بکات تا پێی بلێن

نازايه، يان شهري ده مارگيري بکات يان خوي پيشاني خه لک بدات بهو شهري که
 نه يکات، ثايا کاميان له ريگاي خودايه ؟ پيغه مبهري خوا (دروودي خوي له سهر
 بيت) فهرمووي : ههر که سيک بجهنگي بو ته وهی تنها فهرموودهی خوا بهرز بيته وه،
 تنها ته وه له ريگاي خودايه .

براو خوشکام، وريابن! ناوا شهريک له ريگاي خودايه نه که شهري بو
 به هيزکردني فلان تيره و تاقم و دهسته و گرو و پارت، وريابه ته م ژيانهي خوت به
 ههر دم له دهست نه دهست و قيامت سهخته .

(8) وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ نُفَيْعِ بْنِ الْحَارِثِ الثَّقَفِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي
 النَّارِ))، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: ((إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا
 عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ))، مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

له ته بي به کره، نوفيعی کوری حاریسی سهقه فی (رهزای خوی لی بیت)
 ته گیرنه وه که به راستی پیغه مبهري (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی : ههر
 کاتی که دوو موسلمان بهرانبهري یه که راوهستان به شمشیره وه و شهریان کرد و
 یه کیکیان کوژرا تهوا بکوژ و کوژراو ههردوکیان له ناو ناگردان، وتم تهی پیغه مبهري
 خوا بکوژ حهقی خویه تی تهی کوژراو بو؟ فهرمووی : چونکه تهویش سوور بووه
 له سهر کوشتنی ره فیه که واته : نییه ته که ی بو ته نوسریت.

(9) عَنْ الْأَعْرَبِ بْنِ يَسَارِ الْمُزْنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُبَوُّوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةً
 مَرَّةً))، رَوَاهُ مُسْلِمٌ

له ئەغەری کۆری یەسارەوه (پەزای خۆی لێ بیّت) ئەگێرنەوه که وتوویەتی
 پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) فەرموویەتی ئەی خەڵکینە بگەڕێنەوه
 بۆ لای خوا و داوای لێ خۆشبونی لێ بکەن، بەراستی من پڕۆژی سەد جار
 ئەگەڕێمەوه و تەوبە ئەکەم.

ئەو زاتە بەرپێزە خوا لە هەموو تاوانەکانی خۆش ببو، کەچی هەر ئاوا بەو
 شیوەیە لەخوا دەپارایەوه که چارپۆشی لێبکات و لێی خۆش بیّت، ئەی ئێمە
 تاوانبار بۆ ئەبێ ئەوەندە کەمتەرخەم بین؟!

(10) وعن أنس بن مالك (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال: قال رسولُ الله صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((اللهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي
 أَرْضٍ فَلَاةٍ)). متفق عليه

له ئەنەسی کۆری مالیکەوه (پەزای خۆی لێ بیّت) ئەگێرنەوه که وتوویەتی،
 پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) فەرموویەتی بە راستی خوا کەیف
 خۆشترە بە گەڕانەوهی بەندەکە لەو کەسە ئێوە کە خۆشترە کە بەدۆزیتەوه که لە
 شوێنیکی چۆڵدا گومی کردبێ.

(11) وعن أبي موسى الأشعري (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قال : ((إِنَّ اللهَ تَعَالَى يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ
 لِيَتُوبَ مُسِيءَ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)). رواه مسلم

له ئەبو موسای ئەشعەرییەوه ئەگێرنەوه که پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر
 بیّت) فەرموویەتی : بە راستی خۆی بەلا دەست، دەستی خۆی بە شەو درێژ دەکات بۆ
 ئەوهی گەڕانەوهی (تەوبە) خراپەکارانی پڕۆژ وەرگریت وە بە پڕۆژ دەستی خۆی درێژ

ئەكەت بۆ ئەو دەى گەرەنە دەى (تەوبەى) خراپەكارانى شەو وەرگىت هەتا پۆژ لە پۆژ
ئاواو هەل دىت، واتە هەتا ئاخر زەمان. ئەمە سىفەتتىكى كردارى (فعلى) خوايه و
چۆنیهتەكەى هەر خۆى ئەزانىت.

(12) وعن أبي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : ((يُضْحِكُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ، يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيَسْلِمَ فَيَسْتَشْهَدُ)) متفق عليه

له ئەبو ھورەیرەو (پەزای خۆی لی بیّت) ئەگێرنەووە کە پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) فرمویەتی : خۆی پاک و بێ گەرد و بالا دەست پێ ئەکەنئ بە دوو پیاو کە یەکێکیان ئەوی تری کوشتوو و ئەچنە بەهەشتەو، بەم شیوە یەکێکیان شەر ئەکات لەبەر خاتری خوا و شەھید ئەبێ، لەپاشا بکوژیش تەوبە ئەکات و خوا تەوبەکەمی لی وەرەگریّت و موسولمان ئەبێ و شەھید ئەبێ. پێکەنینیش سیفەتی کرداری خواپە وەکو دەست درێژ کردن باوەرمان پێی ھەیە و چۆنیەتەکەمی نازانین.

(13) وعن أبي يَحْيَى صُهَيْبِ بْنِ سَنَانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلُّهُ لَهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ)). رواه مسلم

له باوکی یەحیا سوھەیبی کوپی سەنانەووە (پەزای خۆی لی بیّت) ئەگێرنەووە کە وتوویەتی پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) فرمویەتی:جیگای سەرسۆرمانە کاروباری باوەردار بەراستی ھەموو ئیشەکانی بۆ ئەو خێر وە ئەمە بۆ ھیچ کەسێک نیە بێجگە لە باوەردار، چونکە باوەردار ئەگەر خۆشی بۆ ھات و سوپاسی کرد ئەوا چاکە بۆی وە ئەگەر دووچاری زەرەر و زیان بوو خۆی گرت دیسان چاکە بۆی.

(14) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِْبْ مِنْهُ)). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَضَبَطُوا يَصِيبُ بِفَتْحِ الصَّادِ وَكَسْرِهَا.

له ئەبو ھورەیرەو (پەزای خۆی لی بیّت) ئەگیرنەو کە وتوویەتی پیغەمبەری خوا فەرموویەتی : ھەرکەسیک خوا ئیرادە ی خیری پی بکات دوو چاری تەنگ و چەلەمە ی ئەکات، واتە دۆستانی خوا بی تەنگ و چەلەمە و گرفتاریی دنیا نابن تا خوا لە تاوانەکانیان خۆش بی یان پلەیان بەرز بکاتەو.

هاتنی دنیات بو ئیمتحانە
تا لە قیامەت نەت بی بهانە
ئاگات لەخۆت بی و چاکی بزانه
لەبەر دەمتایە سەنگ و کیشانە

(15) وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَا يَرَأِي الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ تَعَالَى وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ)). رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

و ئەبو ھورەیرەو (پەزای خۆی لی بیّت) ئەگیرنەو کە وتوویەتی، پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) فەرموویەتی : بەلا و گرفتاریی لە کۆل پیاو و ئافەرەتی موسلمان نابێتەو هەتا ئەو کاتە ی کە ئەگاتە خزمەت خۆی بالا دەست، هیچ تاوانێکی بەسەرەو نامی نی.

واتە پیویستە ئاگامان لە خۆمان بی و لە کاتی تەنگوچەلەمە و سەختیدا ناسپاسی خوا نەکەین، چونکە ئەوانە ھۆی تاقیکردنەوێمان و خوا باوەردارانی خۆش دەوی و سەرئەنجام پاداشتی ھەمو سەختی و تەنگوچەلەمەکانیان دەداتەو.

(16) وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا)). مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

له کۆری مهسعوده وه (عبدالله) (رهزای خوای لی بیت) تهگیرنه وه که پیغه مبهر (دروودی خوای لهسهر بیت) فهرموویه تی : بهراستی راستگویی، مروژ بهره و چاکه تهبات، وه چاکهش تهبیات بو بهههشت، وه بهراستی پیاو راست تهکات — وو لهسهر راستی تهپروات — تا له لای خوا به راستگو تهنوسریت. وه بهراستی دروژ مروژ بهره و خراپه تهکیشت وه خراپهش بهره و ناگری تهبات وه پیاو دروژ تهکات — وه لهسهر دروژ تهپروات — تا له لای خوا به دروژن تهنوسریت.

(17) وَعَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((دَعَا مَا يُرِيكَ إِلَى مَا لَا يُرِيكَ، فَإِنَّ الصِّدْقَ طَمَآنِينَةٌ، وَالْكَذِبُ رَيْبَةٌ)). رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ

له باوکی محمد وه هسهنی کوری عهلی کوری تهبوو تالب (رهزای خوای لی بیت) تهگیرنه وه که تهلی له پیغه مبهری خواوه وهرم گرتوه که فهرموویه تی : واز بهینه لهو شتهی که تهتخاته گومانه وه، بچو بو تهوهی که ناتخاته گومانه وه، بهراستی راستگویی تارام بهخشه و دروژنی گومان هینه ره.

(18) عن ابي ذرٍّ ومُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَاتَّبِعِ السَّبِيلَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ)). رواه الترمذي وقال حديث حسن

له ئەبو زەر و موغازی کۆری جەبەلەو (پەزای خویان لی بیّت) ئەوانیش لە پیڤەمبەری خواوە (دروودی خوی لەسەر بیّت) ئەگێرنەووە کە فەرموویەتی : لەخوا بترسە لەهەر کۆیەك هەیت وە بەدوای خراپەدا چاکە بینە چونکە خراپەکە لەناو ئەبات، وە بە پەروشتی جوان لەناو خەلک دا بجوولێرەو.

(19) عن ابي سعيدٍ الخُدري (رضي الله عنه) عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوءٌ خَصِيْرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ)). رواه مسلم

له ئەبو سەعیدی خودرییەو (پەزای خوی لی بیّت) ئەویش لە پیڤەمبەرەو (دروودی خوی لەسەر بیّت) ئەگێرنەووە کە فەرموویەتی : ((بەپراستی دنیا شیرینییهکە و سەوزە و بەپراستی خوا ئێوەی کردوو بە جێنشین تێیدا، جا تەماشای ئەکات بزانی چۆن ئیشی تێدا ئەکەن، دەی خۆتان پاریزن — لە شەری دنیا و هەڵخەڵەتاندنەکانی — و خۆتان پاریزن لە ئافەرتان، بەپراستی یەکەم بەلای جوولەکەکان بەهۆی ئافەتەووە بوو. (بەداخەووە ئافەرتانی ئەمڕۆ چاو لە جوولەکەکان ئەکەن).!!??

(20) عن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا)). رواه الترمذي وقال : حديث حسن.

له عومره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گیرنه وه که فهرمویه تی : بیستم له پیغهمبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) که فهرمووی : ته گهر نیوه پشتتان ببه ستایه به خوا بهو شیوهی که پیویسته پشت ببه ستن، به دلنایاییه وه خوا رۆزی پیّ ته دان وه کو چۆن رۆزی ته دات به بالنده، به یانی به برسی و سکی خالییه وه له لانه کهی ده رته چیّت و ئیواران به سکی پر وه و به تیروی ته گهریته وه بو لانه کهی.

(21) عن أبي عمرو سفيان بن عبد الله (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ. قَالَ : ((قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمَّ)). رواه مسلم

له باوکی عه مره وه سوفیانی کوری عه بدوللاوه (رهزای خوای لی بیّت) ته گیرنه وه ته لی وتم : تهی پیغهمبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) قسه یه کم پیّ بللی له باره ی ئیسلامه وه که بیجگه له خۆت پرسیار له کهس نه کهم، پیغهمبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرمووی : بللی باوه رم به خوا هیئاوه، پاشان له سهر ته وه بهرده وام به و خو بگره — واته مهرجی سه رکه وتنی موسلمان باوه رم و بهرده وامی و خوڤاگرییه.

(22) عن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضِ الدُّنْيَا)). رواه مسلم

له تهبو هورهيره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گیرنه وه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : په له بکهن له کرداری چاک دا، پیش هاتنی به لایانیک که پارچه کانی وه کو شهویکی تاریکه، پیاو به یانی باوه پرداره و ئیواره کافره، یان ئیواره باوه پرداره و به یانی کافره، ثاینه که ی دهر دوشیت به کهل و په لیک دنیایی.

(23) عن ابن عباسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((نِعْمَتَانِ مَغْبُوتٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ؛ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ)). رواه البخاري

له عه بدوللای کوری عه بباسه وه (رهزای خویان لی بیّت) ته گیرنه وه که وتوویه تی پیغهمبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : دوو نیعمه ت ههن که زور کهس ههن لهو دوو نیعمه تانه دا زیان ته کهن، یه که میان تهن دروستی، دووه میان بی ئیشی، واته سوود لهو دوو کاته نابات و له دهستی دهر دهچیت تازه بوئ ناگه ریته وه.

(24) وَعَنْ اَنَسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ ؛ أَهْلُهُ وَ مَالُهُ وَ عَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ اِثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ : يَرْجِعُ أَهْلُهُ وَ مَالُهُ، وَيَبْقَى عَمَلُهُ)). متفق عليه.

له ته نه سه وه، ته ویش له پیغهمبهری خوا وه (دروودی خوای له سهر بیّت)

ئەگىرنەۋە كە فەرموۋىيەتى : مەرۇف كە مرد، سى شت دواى ئەكەون، مەنەلەكەى و مەلەكەى و كەردەۋەكەى، دوۋانىان ئەگەرنەۋە و يەككىيانى بۆ ئەمىنەتەۋە، مەنەل و مەلەكەى كە دوۋەمىيان ھەر لەگەلەيا نارۋات و يەكەمىيانىش پاش شارەنەۋە ئەگەرنەۋە و تەنھا كەردەۋەكەى لەگەلەيا ئەمىنەتەۋە.

(25) عن جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ)). رواه مسلم

لە جابىرەۋە (رەزەي خۋاى لى بىت) ئەگىرنەۋە كە وتوۋىيەتى پىغەمبەرى خوا (دروودى خۋاى لەسەر بىت) فەرموۋىيەتى : ھەموو كەسك زىندو ئەكرىتەۋە لەسەر ئەۋشەى كە لە دۇنيادا لەسەرى مردوۋە، نە ھىچ كەس ئەتوانى خۋى بشارىتەۋە و نە ھىچىشى بۆ پەنھان ئەكرىت.

(26) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِجَارَتِهَا وَلَوْ فُرْسَنَ شَاةٍ)). متفق عليه

لە ئەبو ھورەيرەۋە (رەزەي خۋاى لى بىت) ئەگىرنەۋە كە وتوۋىيەتى: پىغەمبەرى خوا (دروودى خۋاى لەسەر بىت) فەرموۋىيەتى : ئەى ئافرەتەنى مۇسلمان با ھىچ ھاسىيەك ھەدىيە ھاسىيەكەى ترى بە كەم تەماشە نەكات، ئەگەرچى قولى سى ھەيۋانىكىش بىت.

ۋاتە بەخشىنى دەراۋسىكەت بەكەم تەماشە نەكەيت، ھەرچەند شىكى زۆر كەمىش بىت، چونكە مەبەست بەھىزكردنى پەيوەندى و خۆشەويستىيە نەك تەنھا شتەكە مەبەست بى.

(27) وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ تُوْذِي الْمُسْلِمِينَ)). رواه مسلم

وه هەر له ئەبو هورەیره وه (پەزای خوای لی بیّت) ئەویش له پیغەمبەرە دی خواوه (دروودی خوای لەسەر بیّت) که فەرموویەتی : به راستی چاوم کەوت به پیاویک له بههشتا ئەسووراپیوه به هۆی لابرەنی درەختی که وه که تازاری موسلمانانی ئەدا بریبووی و لایبردبوو، واتە چاکه ئەگەرچی بچووکیش بیّت ئەگونجیّت پاداشتیکی گەورە دی هەبێ تا هیچ چاکە یهک به کهم تەماشای نەکریت.

جا ئەمە لابرەنی تازاریکی بچوکی موسلمانان بێ ئەوە نە پاداشتی هەبێ، ئەو ئەگەر به پیچەوانە وه ئیش و تازار دروست کات بۆ موسلمانان، ئەبێ چۆن سزایهکی هەبێ.. دە ی وریابه تازاریان بۆ دروست نەکەیت.

(28) وعن أبي موسى الأشعري (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ)). مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

له ئەبو موسای ئەشعەری یه وه ئەگێرە وه که پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بیّت) فەرموویەتی هەر که سیک نوێژی به یانی و عەسر بکات ئەچیته بههشتە وه، چونکه زۆر جار ئەو دوو کاتە ساردە، بۆیه به دوو ساردەکانی (البردین) ناوبردووه.

(29) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ))، قَالَهَا ثَلَاثًا. رَوَاهُ مُسْلِمٌ

له عهبدو لّای کوری مهسعودوه (رهزای خوی لی بیّت) ته گیرنه وه که پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیّت) فهرموویه تی : له ناوچوون سه خت گیره کان، ته م فهرمووده یه ی سی جار وته وه واته : تاین بهرنامه یه کی ریگ و ته واوه نه تاسانکاری و نه سه ختکاری له ودا درووست نییه.

المتنطعون: سه خت گیره کان.

(30) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ((كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قِيلَ : وَمَنْ يَأْبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى)). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیّت) ته گیرنه وه که بهراستی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیّت) فهرموویه تی : هه موو توممه تی من ته چنه بهه شته وه مه گه ر ته و که سه ی که خوی نه یه ویت ! وتیان کی یه نایه ویت ته ی پیغه مبه ری خوا ؟ ! فهرمووی : هه رکه سی پهیره وی من بکات ته چیتته بهه شته وه و هه ر که سی کیش بی ته مری من بکات بهراستی ته وه خوی بهرگری له چوونه ناو بهه شتی خوی کردووه.

(31) عن عبد الله النعمان بن بشير (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((لَتَسُونَّ صُفُوفَكُمْ أَوْ لَيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهِكُمْ)). متفق عليه

له عهبدو لّلاى كورى به شيره وه (رهزاي خواى لى بيت) ته گيرنه وه كه وتويه تى
بيستوومه له پيغه مبهري خواوه (دروودى خواى له سهر بيت) كه ته فهرمويت : يان
پريزه كانى نويزتان يه كسان و ريك ته خه يان ته وه تا خواى گوره نارپكى دروست
ته كات له نيوانتان، دهى موسلمان گوى له پيغه مبهري خوا بگره و بترسه له و
دوعايه، تايا بهش بهشى ته مړوى موسلمانان به رهه مى ته و نارپكى پريزه كانان و ته و
دوعايه ي پيغه مبهري نيه ؟!

(32) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)). متفق عليه

له خاتوون عايشه وه (رهزاي خواى لى بيت) ته گيرنه وه كه وتويه تى
پيغه مبهري خوا (دروودى خواى له سهر بيت) فهرموويه تى : ههر كه سيك لهم ئيشه ي
ئيمه دا (كه ئيسلامه) شتيك دابهينيت كه له تاين دا نه بيت ته وه ته و شته
به ربه رچدراويه و وهرناگيريت، واته شتى تازه داهينان له عيبادت و بيروباوه ر دا
شتيكي ناپه سنده و وهرناگيريت.

(33) عن أبي مسعود عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ)). رواه مسلم

له باوکی مهسعود عوقبهی کوپی عه مره وه (رهزای خوای لی بیّت) نه گیرنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : ههر که سیئک رینمایی بکات بو چاکه یه که نه وه بو نه ویش نه نو سریت چاکه و پاداشتی وینهی نه که سهی که چاکه که نه کات واته : رینمایی بو ئیشی چاک کاریکی په سنده و پاداشتی چاکه کاره کهی بو نه نو سریت بی نه وهی که له پاداشتی چاکه کاره که کهم بکریته وه .

(34) عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا)) متفقٌ عليه

له باوکی عبدالرحمن زهیدی کوپی خالیدی جوهه نییه وه (رهزای خوای لی بیّت) نه گیرنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : ههر که سیئک کهل و په لیکی که سیئکی مواهید له ریگای خوا دابین بکات به پراستی نه وه غهزای کردووه، وه ههر که سیئک به شیوهیه کی چاک سهر په رشتی خیزانی مواهیدیک بکات، به پراستی نه ویش غهزای کردووه.

(35) عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)). متفقٌ عليه

له نه نه سه وه (رهزای خوای لی بیّت) نه گیرنه وه که پیغه مبهری خوا فهرموویه تی : هیچکام له ئیوه باوهرداری راست نییه تا نه وهی بو خوی پیی خوشه

بۆ برا ئاینی یەكەشی پێی خۆش نەبێ، ئاشکرایە كەس بۆ خۆی ناوی خراپ و قسەى خراپ و تانە و تەشەرى ناوێ، كەوابێ نابی بۆ براى مۆسڵمانى خۆیشى بەرپەواى بێنێ.

(36) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)). رواه مسلم

لە ئەبو سەعیدی خودری یەو (پەزای خۆای لی بیّت) ئەگێرنەو کە وتویەتی : بیستوو مە لە پیغەمبەری خواوە (دروودی خۆای لەسەر بیّت) ئەیفەرموو : هەرکام لە ئیو شتیکی ناپەسندی دی با بەدەستی بیگۆرێت، وە ئەگەر بەو شیو نەیتوانی با بە زمانی هەولێ گۆرینی بدات وە ئەگەر بەو شیو نەیتوانی با بەدل رقی لە ئیشە کە بێ وە ئەو لاوازترین پلەى ئیمانە، ئەو سێ قۆناغە ئەبێ لەپاش نەتوانی یە کەم بۆ دوو هەم بچێت هەروەها بۆ سیهەم نە کە هەر لە پلەى سێ هەمدا دان بەخۆتا بگرت ؟!

(37) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((مَنْ ظَلَمَ قَيْدَ شَبْرٍ مِنَ الْأَرْضِ طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ)). متفق عليه

لە خاتوون عایشەو ئەگێرنەو کە بەراستی پیغەمبەری خوا (دروودی خۆای لەسەر بیّت) فەرموویەتی : هەر کەسیک لە زوێ خەلک بە ئەندازەى بستیك ستم بەکات ئەو هەتا هەر حەوت زەویە کە هەل ئەکەنرێت و ئەکری بە هەلقەیهک و ئەکرێتە ملی یەو لە پۆژی قیامەتا و بەو شیو سزای ئەدرێت، وریا بن ستم تاریکایەکی زۆرە لە پۆژی قیامەتا.

(38) وَعَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنَّ اللَّهَ يُكْمِلُ لِلظَّالِمِ إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ))، ثُمَّ قَرَأَ [وَكَذَلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ، إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ] .

له ته‌بوو موساوه (په‌زای خوای لی بیټ) ته‌گیړنه‌وه که وتوویه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سهر بیټ) فه‌رموویه‌تی : به‌راستی خوا ماوه به سته‌مکار ده‌دات، دوايي که گرتی تازه به‌ری نادات له‌پاشا هم تايه‌ته‌ی خوینده‌وه ﴿وه هه‌ر ناوايه گرتنی په‌روه‌دگاری تو، هه‌ر کاتی خه‌لکی دی‌یه‌ک بگریټ که سته‌مکار بیټ، به‌راستی گرتنی ته‌و زور به‌نازار و تونده﴾.

خوا په‌نامان بدات له‌رقی خوۍ به‌لوتف و که‌ره‌می خوۍ.

(39) وَعَنْ حَوْلَةِ بِنْتِ عَامِرٍ الْأَنْصَارِيَّةِ، وَهِيَ امْرَأَةٌ حَمَزَةٌ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعَنْهَا) قَالَتْ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((إِنَّ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). رواه البخاري

له خاتوون خه‌وله‌ی کچی عامیر ته‌نصارۍیه‌وه (په‌زای خوای لی بیټ) که خیزانی همزه‌یه (په‌زای خوای لی بیټ) ته‌گیړنه‌وه که ته‌لی بیستم له پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سهر بیټ) ته‌یفه‌رموو: به‌راستی پیاوړتیک به‌ناړه‌وا ده‌ستیان خستوه‌ته ناو به‌یتولماله‌وه و به‌که‌یفی خوۍان خه‌رجی ته‌که‌ن، بو ته‌وان ناگر هه‌یه له‌پوژۍ قیامه‌تا، جا خوژکه‌مان به‌و که‌سه نه‌بی که له‌و پوژده‌ا ته‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی ته‌که‌ویته‌ لا و ناگای له‌قیامه‌ت و حیساب نامینۍ، هه‌ر هم چه‌ند پوژده‌ی دونیای لا‌گرنگه‌ و هیچی تر.

(40) وَعَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)) وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

له نه بوو موساوه (په زای خوی لی بیت) نه گپړنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی باوه پردار له گهلا باوه پردار دا وه کو خانووه کان وان، هه نديکیان هه نديکی تریان به هیژ نه کات. وه په نجه کانی کرد به ناو یه کدا واته پیویسته ناوا پشتی یه کتر بگرن و یه کتر به هیژ بکهن، ده بزائن نیمه واین !، نه گینا پیویسته په شیمان بینه وه.

به داخه وه نیمه بانگه وازی به ش به شی و خه ت خه تینه نه که ین و نه و فهرمودانه مان خسته وه پشت گوئ و لافی نیسلامی و مشورخوری نیسلام لی نه ده ین. !!

(41) عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَى)) . متفق عليه

له نوعمانی کوری به شیره وه (په زای خوی لی بیت) نه گپړنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی : وینه ی باوه پرداران له خوښه ویستیان و سوزیان و به زه ییان بو یه کتری، وه کو یه که لاشه یه ههر کاتی پارچه یه کی ژان بکات باقی لاشه که هاواری بو نه کات به بیډاری و تا.

ده ی نایا نیمه واین، ژان و نیشی ههر موسلمانیک نه بی به هزی بیخه وی و تا بومان یان ههر قسه ی پروته و بی ناوه روك ؟! نعوذ بالله.

(42) وعن جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يَطْلُبُكُمُ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبُهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكُهُ ثُمَّ يَكْبُهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ)). رواه مسلم

له جوندوبی کوری عہدوللّٰہ (پہزای خوی لی بیت) تہ گپر نہ وہ کہ وتوویہ تی پیغہ مہبری خوا (دروودی خوی لہ سہر بیت) فہرموویہ تی : ہہر کہ سیٹک نویژی بہیانی کرد تہ وہ تہو کہ سہ وا لہ ژیر چاودیژی خوا دا، جا با خوا داوای شتیکتان لی نہ کات کہ لہ ژیر چاودیژی تہ ودا یہ، بہ راستی ہہر کہ سیٹک خوا داوای شتیکی لی بکات کہ لہ ژیر چاودیژی تہ ودا بوو پیی دہ کات و رزگار نابی، لہ پاشا خوا بہدہ ما تہ یخاتہ ناو ناگرہ وہ، واتہ نویژکہریک نہ کوژیت، بہ راستی لہدہستی خوا رزگار نابیت.

(43) وعن ابنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). متفق عليه

له عہدوللّٰہی کوری عومہرہ وہ (پہزای خوی لی بیت) تہ گپر نہ وہ کہ پیغہ مہبری خوا (دروودی خوی لہ سہر بیت) فہرموویہ تی : موسلمان برای موسلمانہ، ستہ می لی ناکات ونايدات بہدہست ستہ مکارہ وہ، ہہر کہ سیٹک ہول بدات بو دابین کردنی پیویستی برای خوی، خوا پیویستی تہو جی بہ جی تہ کات، وہ ہہر کہ سیٹک نارہحتیہک لہ سہر موسلمانیک لابات خوا لہ باتی تہ وہ نارہحتیہک لہ نارہحتیہکانی قیامہ تی لہ سہر لا تہ بات، وہ ہہر کہ سیٹک موسلمانیک داپوشیت لہ ہہر بارہیہ کہ وہ — خوا بہ بہزہبی و لوتفی خوی تہو کہ سہ دائہ پوشیت لہ قیامہ تا.

(44) وعن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ ؛ رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ)). مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

له ئەبو هورەیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ئەگێرنهوه که به راستی پێغه مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : مافی موس‌لمان به‌سه‌ر موس‌لمان‌ه‌وه پێنجه :

- 1- وه‌لام دانه‌وه‌ی سه‌لامی.
- 2- سه‌ر لی‌دان له‌کاتی نه‌خۆشی‌دا.
- 3- دواکه‌وتنی جه‌نازه‌ی بو سه‌ر قه‌بران.
- 4- وه‌لام دانه‌وه‌ی ده‌عوه‌تکردنی.
- 5- دوعای خیر کردن بو ئەو که‌سه‌ی که ئەپژمیت و ئەلی (الحمد لله) به‌ وشه‌ی (خوا ره‌حم‌ت پی بکات { یرحمک الله }).

(45) وعن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال، قال رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ ظَالِمًا كَيْفَ أَنْصُرُهُ؟ قَالَ: ((تَحْجِزْهُ -أَوْ تَمْنَعْهُ- مِنَ الظُّلْمِ فَإِنَّ ذَلِكَ نَصْرُهُ)). رواه البخاري

له ئەنه‌سه‌وه (رهزای خوای لی بیّت) ئەگێرنه‌وه که وتوویه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : یارمه‌تی براکه‌ت بده‌ سته‌مکار بی‌ت یان سته‌م لی‌کراو، جا له‌و کاته‌دا پیاویک وتی : ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا یارمه‌تی ئە‌ده‌م ئە‌و کاته‌ی که سته‌م لی‌کراو بوو، پیم بلی ئە‌گه‌ر سته‌مکار بوو چۆن یارمه‌تی بده‌م ؟

فهرمووی : ماوهی پی مهده که ستهم بکات، بهراستی نهوه یارمهتی دانی نهوه.
بهلی راست نه فهرمویت نهی پیغه مبهری نازیز، چونکه بهو شیویه ستهم
که متر نه کات و سزای که متر نه بی، چ یارمه تییه که لهوه چاکتره ؟

(46) عَنْ أُمِّ كُثُومٍ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ مُعِيطٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا، أَوْ يَقُولُ خَيْرًا)). متفق عليه

له خاتون نوم کلسومی کچی عوقبهی کوری موعه یتهوه (رهزای خوای لی بیټ) نه گیرنهوه که وتوویه تی بیستوومه له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیټ) که نه یفه رموو : به دروژن نازمیردریټ نهو که سهی که ناوېټی بکات له نیوان خه لکدا، قسهی چاک بگوازیتهوه یان قسهی چاک بکات که واش نه بوویټ، به مه بهستی ناشت کردنهوه.

(47) عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا يَرَهُ، أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عُتْلٍ جَوَّازٍ مُسْتَكْبِرٍ)). متفق عليه

له حاریسهی کوری وهه بهوه (رهزای خوای لی بیټ) نه گیرنهوه که وتوویه تی: بیستوومه له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیټ) که نه یفه رموو : تایا خه لکی به ههشتیتان پی بناسیټم ؟ هه موو لاوازیکی خو لاواز که ره، نه گهر بیټو سویند له سهر خوا بخوات، خوا نهو سویندهی بو ته باته سهر، تایا خه لکی ناو ناگری دوزه خیشتان پی بناسیټم ؟ هه موو دلره قیکی فیسکه ری خو به زلزانه.
عتل: زبر و ووشك و دلره ق.

جواظ : فیسکەر و توند ره‌وشت.

(48) وعن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عن رسولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : ((إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ السَّمِينُ الْعَظِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَرِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحُ بَعُوضَةٍ)). متفق عليه

له ئەبو هورەیره‌وه (ره‌زای خوای لی بیّت) ئە‌گێڕنه‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : به‌ راستی له‌ رۆژی قیامه‌تا پیاوی قه‌له‌وی گه‌وره‌ی وا دێن، م‌رو‌ف سامیان لی ده‌کات، به‌لام لای خوا هاوکیشی بالی می‌شوله‌یه‌کیش نیه، واته‌ کرده‌وی چاک و به‌رنامه‌ی چاک و خۆ زه‌حه‌ت دان له‌ د‌نیادا بۆ خوا و خۆ لاواز کردن مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری‌یه، نه‌ک خۆ قه‌له‌و کردن به‌ حه‌رام وحه‌لال و پشتگۆی خستنی یاسای خوا.

(49) وَعَنْ أُسَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ، إِذَا عَامَةٌ مِنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ، وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ، غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ، وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ إِذَا عَامَةٌ مِنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ)). متفق عليه

له ئوسامه‌وه (ره‌زای خوای لی بیّت) ئە‌گێڕنه‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : له‌ ده‌رگای به‌هه‌شتدا وه‌ستام، دیم زۆربه‌ی ئە‌وانه‌ی که ئە‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ فه‌قیر و بێ نه‌واکانن، وه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان به‌ند کرابوون، به‌لام دۆزه‌خی‌یه‌کان بریار درا‌بوو ب‌ج‌ڕینه‌ نا‌گه‌روه. وه‌ له‌سه‌ر ده‌رگای دۆزه‌خ وه‌ستام دیم زۆربه‌ی ئە‌وانه‌ی که ئە‌چنه‌ ناویه‌وه‌ ئافه‌رتانن، ده‌ی سه‌روه‌تمه‌ندانی موسلمان و خوشکان ناگاتان له‌خۆ بیّت و فریای خۆتان بکه‌ون پێش گه‌یشتن به‌و جی‌گایه‌ی که

هیچ پەنایەك نییە بێجگە لە پەنای خوا.

(50) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
((وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ))، قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ :
((الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ)). متفق عليه

لە ئەبو هورەیرەو (رەزای خوای لی بیّت) ئەگیرنەووە کە بەراستی پیغەمبەری
خوا (دروودی خوای لەسەر بیّت) فەرموویەتی : بەخوا ئیمانی نییە، بەخوا ئیمانی
نییە، بەخوا ئیمانی نییە، بێژرا کێ ئەو پیغەمبەری خوا؟ فەرموی : ئەو کەسە
کە هاوسی یە کە ئەمین نەبێ لە خراپە و زیانی.

(51) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ : ((الرَّحْمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَقُولُ : مَنْ وَصَلَنِي، وَصَلَهُ اللَّهُ، وَمَنْ قَطَعَنِي، قَطَعَهُ
اللَّهُ)). متفق عليه

لە خاتوون عایشەو (رەزای خوای لی بیّت) ئەگیرنەووە کە وتوویەتی :
پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیّت) فەرموویەتی : پەحم هەلوا سراو بە
عەرشدا و ئەلێ : ئەو کەسە من پەیوەند ئەگەیەنێت خوا بێگەییەنێت بە
مەبەستەکانی، وە ئەو کەسە شەڕی من ئەپەرێنێت خوا بپەرێنێت.
مەبەست پەیوەندی خزمایەتی و جێبەجێکردنی صلە ی پەحمە.
جا پێویستە لەسەر خاوەن باوەڕان کە پەیوەندی خویشان و خزمانیان بەتین تر و
پتەوتر بکەن و هەرگیز لە بیری پەرانیان نەبن.

(52) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ نَفَّيْعِ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ؟ -ثَلَاثًا- قُلْنَا : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ ((الِإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ)) وَكَانَ مُتَكِنًا فَجَلَسَ، فَقَالَ : ((أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ وَشَهَادَةُ الزُّورِ)) فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا : لَيْتَهُ سَكَتَ. متفق عليه

له باوکی به کره نوفه یعی کوری حاریسه وه نه گیرنه وه که نه لی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فه رمویه تی : ثایا گه وره ترینی تاوانه گه وره کانتان پی بلیم ؟ سی جار نه مهی فه رموو، نیمه یش وتمان : به لی نهی پیغه مبهری خوا، فه رموی : هابهش دانان بو خوا، خراپ جولانه وه له گهل دایک و باوک، ینجا که شانی دانابوو ههستا دانیشت و فه رموی ((ناگادار بن قسهی درو، وه شایه تی درو)) نه م قسهیهی هه درو پات نه کرده وه به شیوهیه که وتمان : خوژگه بی دهنک ببویه و زیاتر خوی ماندوو نه کردایه.

هیوادارم برا و خوشکانی به پریم له م چوار سیغه ته پاریزراوبن و به شتیکی زور خراپ ته ماشایان بکهن، مه به ستمان: 1- شرک 2- خراپ جوولانه وه له گهل دایک و باوک 3- درو کردن 4- شایه دی دان به درو. سه لامی خوات لی بی نهی پیغه مبهری دلسوز و مروّف په روه.

(53) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِي)). رواه ابو داود والترمذي بإسناد لا بأس به.

له نه بو سه عیدی خودرییه وه (رهزای خوی لی بیټ) نه گیرنه وه که پیغه مبهری (دروودی خوی له سهر بیټ) فه رمویه تی : جگه له باوه ردار هاورپیته تی که سی تر

مه که وه با جگه له خوا ترس کهسی تر خواردنت نهخوات.

ناشکرایه ته گهر مروڤ هاورپییه تی پیاوی خرابی نه کرد پیاوی خراب نایه ته لای و نانی ناخوات، واته سه ره تای فهرمووده که ئه بی به کو تای پییه کهی، به مانا و مه فهو میه وه.

(54) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي ؟ الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي)). رَوَاهُ مُسْلِمٌ

له ئه بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیت) ته گپ نه وه که وتویه تی، پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی به راستی خوی بالا دهست له رۆژی قیامه تا ته فهرمویت : کوان ئه وانهی که له بهر من یه کتریان خوش ویستوه ؟ ئه مرۆ دایان ئه پۆشم له ژیر سیبهری خۆمدا، لهو رۆژی که هیچ سیبهریک نییه بیجگه له سیبهری خۆم.

جا خۆزگه م به وانهی که یه کتریان خوش ئه وی له بهر خوا لهو رۆژدا.

(55) وَعَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)). رَوَاهُ مُسْلِمٌ

وه هه له ئه بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیت) ته گپ نه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی : سویند بهو که سهی که گیانی منی به دهسته، ناچنه به هه شته وه هه تا وه کو باوه به خوا نه هیئن وه باوه نا هیئن هه تا وه کو یه کتریان خوش نه ویت، ئایا شتیکتان پی نه لیم ته گهر کردتان یه کتریان

خۆش ئەوێت ؟ لەناو خۆتان دا زۆر سەلام لەیەكتری بكەن و وشەى سەلام بلاو
بكه نهوه .

به داخه وه ئەم فەرمووده گرنگه ی پيغه مبهري ئازيز (دروودی خواى لەسەر
بیت) پشتگوی خراوه و یاسای بیگانه لەناومان باوه؟!

سەلام ناوی خوا و وشەى قورئانه

فڕه ی ده، هه له و، مپرسی گیانه

(56) عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى)). متفق عليه

له عه بدوللای کوری عومره وه (رهزای خویان لی بیّت) نه گپړنه وه که به پراستی پیغه مبهري خوا (دروودی خوی له سهر بیّت) فهرموویه تی : فهرمانم پیدراوه که جهنگ له کهله خه لکا بکه م تا شایه تی ته دهن که هیچ په رستراویکی پراست نیه بیجگه له خوا و، به پراستی {حمد} پیغه مبهري خویه و نویژ بکه ن و زه کات بدهن، نه گهر ته مه یان کرد ته وه پاراستوویانه له من گیان و مالیان مه گهر به مافیکی ئیسلام ، وه کو کوشتن له توله ی کوشتنی ناحق دا، جا ئیتر له دل دا پراست بکه ن یان نا، ته وه حیسابیان به ده ست خوی بالا دهسته، وه خوایش هیچی لی په نا نادریت و ناگاداری راز و نیازی ناو دلی مرؤفه.

(57) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ، فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ : إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي)). متفق عليه

له ته بو هوږه پړه وه (رهزای خوی لی بیّت) نه گپړنه وه که وتوویه تی پیغه مبهري خوا (دروودی خوی له سهر بیّت) فهرموویه تی : کاتی که خوا مه خلوقاتی به دیهینا له کتابیکدا که لای خویه تی له سهر عهرش نویسیویه تی (به پراستی سؤز و به زه بیم زاله به سهر توپره بیم دا) واته “مه خلوقات هر زور به زوویی سؤز و په حمه تی خوا نه یانگرینه وه، وه زور درهنگ رق و قینی هه لده ستیت و توله له تاوانبار نه کاته وه. یارب لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك و عظيم سلطانك.

(58) وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَثَلُ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ غَمْرٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ)). رواه مسلم

له جابیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گیر نه وه که وتوویه تی : پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فه رموویه تی : نمونه ی پینج نویژه کان وه کو جوگایه کی پویشتووی زور به دهرمالی یه کیك له نیوه دا پروات و هه موو رۆژیک پینج جار خوی لی بشوات وایه “ واته چۆن هیچ چلکیکی پیوه نامینیت ههر ئاواش هیچ تاوانیکی پیوه نامینیت. سوپاس بو خوا.

(59) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ((لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ، مَا طَمَعَ بِجَنَّتِهِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ، مَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ أَحَدٌ)). رواه مسلم

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گیر نه وه که به راستی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فه رموویه تی : ته گهر باوهردار بزانیّت خوا چهند تۆله ی لایه هیچ که سیك به ته مای به ههشت نابیّت، وه ته گهر کافر بزانیّت خوا چهند سۆز و به زهیی لایه، هه رگیز هیچ که سیك له به ههشت ناو میّد نابی.

واته باوهردار نابی له عاقیبه تی خوی ته مین بی و نابی ناو میّدیش بی، به لکو به ندایه تی له نیوان ترسی عاقیبه ت و به ته مای ره هه ت و سۆزی خوا ته نجام بدات.

(60) وَعَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَا يَلْجُ النَّارَ رَجُلًا بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ دُخَانٌ جَهَنَّمَ)) . رواه الترمذي و قال حديث حسن صحيح

له تهبو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) تهگیرنه وه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوای لهسهر بیّت) فهرموویه تی : ناچیتته ناگری دۆزهخه وه تهو پیاوهی که له ترسی خوا بگریت ههتا شیر نهچیتته وه گوان — که ته مه شتیکی مه حاله واته چوونه دۆزهخی تهویش مه حاله، وه ته فهرمووی : تۆزی له ریگای خوادا به پرووی ئینسانه وه بنووسیت کو نابیته وه له گهل دووکه لی دۆزه خدا.

واته تهوکهسهی که نیه تی راست بی و جیهاد بکات له ریگای خوادا، ناچیتته ناو دۆزهخه وه.

(61) وعنه، عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالِدِرْهَمٍ وَالْقُطَيْفَةِ وَ الْخَمِصَةِ ، إِنْ أُعْطِيَ رِضِي ، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ)) . رواه البخاري

وه ههر له تهبو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) تهگیرنه وه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوای لهسهر بیّت) فهرموویه تی : با بریت بهندهی دینار و درهم و پارچه و لیباس، ته گهر شتی بدریتی رازی ته بی وه ته گهر شتی پی نهدریت رازی نابیت.

واته : تهنها له شوین بهرژه وهندی و سوودی خوی ته گهری و ئارهزوو و مه بهستی خوی ته په رستیت ..

(62) وَعَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((الدُّنْيَا سِجْنُ

الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ)) رواه مسلم

و دهه ره له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) نه گیرنه وه که پیغه مبهری

خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : دنیا بهندیخانه ی باوهرداره و بهههشتی کافره .

که ی بهندیخانه جیگای ژیا نه ؟

عه قلت وردۆکه و ئیشت بزانه

دنیا کیلگه یه و مهزعه ی دوایی

له دهستی نه دهیت به که لله بایی

بۆ ئیش و ئازار به بۆ دهردی سهر

ناچیه بهههشت، نابیت بهخته وهر

(63) وَعَنْ كَعْبِ بْنِ عِيَّاضٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةً، وَفِتْنَةُ أُمَّتِي الْمَالُ)). رواه الترمذي

وقال: حديث حسن صحيح

وه له کهعبی کوری عیازه وه (رهزای خوای لی بیّت) نه گیرنه وه که وتوویه تی

بیستم له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) دهیغه رموو: به راستی بۆ

هه موو که لیک شتیک بووه بۆ تا قی کردنه وه و به لا، به لای ئومه تی من نه ماله یه .

واته: سهروهت و سامانی دنیا هو ی تا قی کردنه وه ی باوهردارانه، نهو که سه ی

له پښگای راست و دروسته وه به دهستی بهینی و ههروه ها له پښگای راست و

دروسته وه خه رجی بکات باشه، نه گینا بهو ماله شهرمه زاری ههردوو دنیا ده بیت.

(64) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : أَنْفَقَ يَابْنَ آدَمَ يُنْفِقُ عَلَيْكَ)). متفق عليه

له ئه‌بو هوره‌يره‌وه (ره‌زای خوای لی بیّت) ئه‌گیړنه‌وه که به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : خوای بالا ده‌ست ئه‌فه‌رمویت : ببه‌خشه‌ ئه‌ی به‌نی ئاده‌م بیّت ئه‌به‌خشریت.

واته به‌خشین نه‌ک مال که‌م ناکاته‌وه به‌لکو زیادی ئه‌کات.

(65) وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ ؟ قَالَ : ((تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ)). متفق عليه

له‌عه‌بدوللای کورپی عه‌مری کورپی عاسه‌وه (ره‌زای خوا له‌خوای وباوکی بیّت) ئه‌گیړنه‌وه که پیاویک پرسپاری له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) کرد و وتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا کام به‌شه‌ی ئیسلام زور چاکتره‌؟ فه‌رمووی : خواردن بده‌یت و سه‌لام له‌و که‌سه بکه‌یت که‌ئیناسی و له‌و که‌سه‌یش که‌نایناسیت.

هه‌روه‌ها له‌فه‌رمووده‌ی ترده‌ها توه‌وه که‌له‌ئاخر زه‌مان دا سه‌لام ته‌نہا له‌ناسراو ئه‌کریّت.

راستت فه‌رموه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری ئازیز، وا ئیمه‌ ئیسته‌ له‌و زه‌مانه‌دا ئه‌ژین، سه‌لام له‌نه‌ناسراو کردن جیگای سه‌رسورمانه‌!!

(66) عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي فَقَالَ : ((كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)). رواه البخاري

له کورپی عومهرهوه (رهزای خویان لی بیټ) ته گيړنهوه که وتوويه تی : پیغه مبهري خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) شانی گرتم و فهرمووی : له دونیادا وهکو بیگانه به یان وهکو پړیوار.

واته “ وهکو بیگانه و پړیوار نیښ له بیري پازاندنهوه و خهفت خواردنی تهو پړیگا و جیگادا، تویش وابه له تهوای تهم دونیادا، بهراستی ههموومان پړیوارین و سهعات به سهعات و پړژ به پړژ له دنیا دوور ته که وینهوه و بهرهو مه نزلې ههمیشه یی ته پړوین.

به لې، بهراستی ههر چرکه یه که له چرکه کانی کاترمیر گورشتیکن و له دلمان ته دات و کوتایی ته مهن و قهبر و حیساب و بههشت و جهه نه مان ته خانهوه بیر.

(67) عَنْ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يُطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ)). رواه مسلم

له نهوایی کورپی سه معانهوه (رهزای خوی لی بیټ) ته گيړنهوه که پیغه مبهري خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فهرموويه تی : چاکه جوانی رهوشته، وه گوناح تهوويه که دیت به دلټا و پیټ ناخوښه خه لک بهووی ناو دهروونت بزانیټ.

بهراستی ته مه ته رازوویه کی چاکه بو ناسینی گوناح و تاوان، ههرچی له دلټا بوو پیټ ناخوښ بوو پیټ بزنان، بزانه تهوه گوناحه و ههرچی زوتر میښک و دلې خوتی لی پاک بکه رهوه.

(68) عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ)). رواه مسلم

له سه عدی کوپی ته بی وه قاسه وه (رهزای خوی لی بیّت) ته گیرنه وه که وتوویه تی : بیستم له پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیّت) که ته یفه رموو : به پراستی خوا بهنده ی پهره یزکاری دهوله مهندي نادیاری خوش ته ویت. واته : بهو دهوله مهندي بهی خوی لی بایی نه بیّت و لووت بهرز نه بیّت و پیشیلکاری مافی خه لکانی تر نه بی.

(69) عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرْ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ)). رواه مسلم

له عیازی کوپی حیماره وه (رهزای خوی لی بیّت) ته گیرنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیّت) فهرموویه تی : به پراستی خوا نیگای کردووته لام که ته وهنده خوتان نرم بکه نه وه هه تا هیچ که سیك خوی هه لنه کیشی به سهر که سی تردا و هیچ که سیك سته م له که سیکی تر نه کات. ته وهیه یه کسان ی راسته قینه و بهو شیوهیه مروّف ته گات به به خته وهری هه ردو ژیان که کهس خوی فهرز نه کات به سهر که سی تردا و کهس کهس نه کات به بهنده ی خوی و هه مو برابن و بهنده ی خوا.

(70) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُرَكِّبُهُمْ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: شَيْخٌ زَانٍ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ)) رواه مسلم

له تهبو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گیرنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فه رموویه تی سیّ تاقم ههن خوا به لوتفه وه له رۆژی قیامه تا قسه یان له گهل دا ناکات و پاکیان ناکاته وه و ته ماشایان ناکات وه بو ته وان هه یه سزایه کی پر ئیش و ژان ته وانیش ته مانهن:

1- پیریکی زیناکهر.

2- پاشایه کی درۆزن.

3- فه قیریکی لوت بهرز و به فیز.

چونکه هیچکام لهو سی که سه پیویستی بهو سیغه ته نیه و زۆر نه گونجاوه له گهلّیا، به لّام به داخه وه ته مرۆ به ناو سیاسه ته وه ههر گه وه و سه رۆک و پاشایان بو چاوبهستی له خه لک و فریودانیان تا درۆ هه بی راست نالین!!

(71) وعنه قال : قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((قال الله عزَّ وجلَّ: الْعِزُّ إِزَارِي وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي فَمَنْ يُنَازِعْنِي عَذَّبْتُهُ)). رواه مسلم

وه ههر له وه وه ته گیرنه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فه رموویه تی: خوای به ده سه لّات و گه وه فه رموویه تی ده سه لّات کراسی منه و گه وه بی عه بای منه، جا ههر که سیك له م دوو سیغه ته دا نا کوکیم له گهل دا بکات سزای ته ده م.

واته عزهت و کبریاء تایبهت به خوایه و نابی کهس خۆی به خاوهن عیزهت و گه وه بی بزانیّت، ههر کهس به هی خۆی بزانیّت شه پر له گهل خوادا ته کات، ناشکرایه لهو شه ره شیدا ههر گیز سه رناکه وی و نایباته وه.

(72) عن ابي الدرداء (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال :
 ((ما مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ اللَّهَ يُغِضُّ
 الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ)). رواه الترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ صحيحٌ

له تهبو دهر دانه وه (رهزای خوای لی بیت) ته گپرنه وه که به پراستی پیغه مبهری
 خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی هیچ شتیک له کیشانه ی باوپرداردا له
 رپوژی قیامه تا قورستر نیه له رهوشت جوانی، وه به پراستی داوین پیسی و زمان پیسی
 رپق و تورپیی خوا دروست ته کات. خوا په نامان بدات له رپق و تورپیی خوئی.

(73) عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال :
 ((إِنَّ الرِّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانُهُ)). رواه مسلم
 له خاتون عائشه وه (رهزای خوای لی بیت) ته گپرنه وه که پیغه مبهری خوا
 (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی : نهرم و نیانی له ههر شتیک دا بیت جوانی
 ته کات، وه له ههر شتیک دا نه بیت ناشیرنی ته کات.

واته له سه رخوویی و نهرم و نیانی ئیشه کانی مروّف جوان ته کات، به پیچه وانه وه
 په له کردن و بی تارامی ئیشه کانی ناشیرین و ناپه سند ته کات.

(74) عَنْ أَبِي يَعْلَى مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((ما مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رِعْيَةً، يَمُوتُ يَوْمَ
 يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٍ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)). متفق عليه

له باوکی په علا مه عقلی کوری په سار ته گپرنه وه که وتوویه تی : بیستومه له

پیغمبره‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) که ته‌یفه‌رموو : هیچ به‌نده‌یه‌کی خوا
 نی‌یه که خوا بی‌کات به سه‌ره‌رشت، بریټ، ته‌و روژهی که ته‌مریټ ناپاک و
 خیانه‌تکار بیټ بو ژیرده‌سته‌کانی مه‌گه‌ر خوا به‌هه‌شتی لیّ قه‌ده‌غه کرد بیټ.
 واته خیانه‌تکاران به‌ژیرده‌سته‌کانیان ته‌چنه دۆزه‌خه‌وه و به‌هه‌شت قه‌ده‌غه‌یه
 لی‌یان.

(75) وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : قَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، الَّذِينَ
 يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وُلُّوا)). رواه مسلم

له عه‌بدوللای کورپی عه‌مری کورپی عاسه‌وه (ره‌زای خوا له خۆی و باوکی بیټ)
 ته‌گیرنه‌وه که وتوویه‌تی : پیغمبره‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) فه‌رموویه‌تی :
 داد په‌روه‌ران له‌لای خوا له‌سه‌ر مینبه‌ره‌کانی نورن، ته‌وانه‌ی که داد‌گه‌ر بوون له
 حوکمه‌کانیان و له‌ناو خیزانیان و له‌گه‌ل ته‌وانه‌ی که کراون به سه‌ره‌رشتیان.

(76) عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
 ((عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ،
 فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ)). متفق عليه

له عه‌بدوللای کورپی عه‌مره‌وه (ره‌زای خویان لی بیټ) ته‌گیرنه‌وه که
 پیغمبره‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) فه‌رموویه‌تی : ته‌رکی سه‌رشانی پیاوی
 موسلماننه که گوی بگریټ و په‌یره‌وی بکات له‌و شته‌دا که پیی خو‌شه و له‌وه‌شدا
 که پیی ناخو‌ش بیټ، مه‌گه‌ر فه‌رمانی تاوانی پی بدریټ، جا ته‌گه‌ر فه‌رمانی تاوانی

به‌سه‌ردا درا، نه گوی گرتن هه‌یه و نه په‌په‌روی.

(77) وعن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ان رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : ((مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ، فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شِرًّا، مَاتَ مَيْتَةً جَاهِلِيَّةً)). متفق عليه

له عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌باسه‌وه (ره‌زای خوایان لی بی‌ت) ته‌گی‌رنه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : هه‌ر شتیکی ناریکی به‌ فه‌رمانده‌یه‌که‌وه بینی با خوی بگری به‌راستی هه‌ر که‌سیک له‌ژی‌ر ده‌سه‌لاتی ده‌سه‌لاتدار-هی موسلمان- به‌ ته‌ندازه‌ی بستی‌ک ده‌رچی‌ت وه‌کو مردووه‌ نه‌فامه‌کان ته‌مری‌ت.

(78) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِنَّكُمْ سَتَحْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ، وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). رواه البخاري

له ته‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوی لی بی‌ت) ته‌گی‌رنه‌وه که به‌راستی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : به‌راستی ئیوه له‌ داهاتوودا دا‌کوکی ته‌که‌ن له‌سه‌ر ته‌میری و به‌ری‌وه‌به‌ری و له‌پاشدا له‌ قیامه‌تا په‌شیمان ته‌بنه‌وه .
واته سه‌ره‌تا‌که‌ی خۆشه و زۆر هه‌ولی بو ته‌ده‌ن به‌لام کو‌تایی‌یه‌که‌ی ناخۆشه و په‌شیمانی وتراوه (نَعِمَتِ الْمُرْضِعَةُ وَ بَسَّتِ الْفَاطِمَةُ).

(79) عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قالت : قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِالْأَمِيرِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صِدْقٍ، إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ، وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ، وَإِذَا أَرَادَ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ سَوْءٍ، إِنْ نَسِيَ لَمْ يُذَكِّرْهُ، وَإِنْ ذَكَرَ لَمْ يُعِنَّهُ)). رواه أبو داود بإسنادٍ جيّدٍ على شَرْطِ مسلم

له خاتون عائشه وه (رهزای خوای لیّ بیت) ته گیرنه وه که پیغهمبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فه رموویه تی : ته گهر خوا ئیراده ی خهیری به کاربه دهستیك کرد، یارمه تی دهریکی راستی بوّ ته گه یه نیّت، ته گهر له بیری چوو ته یخاته وه بیری، وه ته گهر له بیری بوو یارمه تی ته دات — بوّ ته نجام دانی- وه ته گهر غهیری ته وه ی مه به ست بوو یارمه تی دهریکی خراپی پیّ ته دات، ته گهر له بیری چوو نا بخته وه بیری، وه ته گهر له بیری بوو یارمه تی نادات.

(80) عن عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ)). متفق عليه

له عیمرانی کوری حوصه ینه وه (رهزای خویان لیّ بیت) ته گیرنه وه که وتوویه تی : پیغهمبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فه رموویه تی : شهرم هه موو کاتیک خیر له گه لّ خو ی ده هی نیّت.

واته هه موو دهم مایه ی خیره بوّ مروّڤ.

(81) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا. وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِّنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا : إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ)). متفق عليه

- له عهبدو لّلاى كورى عه مرى كورى عاسه وه (رهزای خوا له خوئ و باوکی بیت) ته گیر نه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خواى له سهر بیت) فهرموویه تی : چوار شت ههن ههر که سیّک ته و چوار شته ی تیدا بوو، ته وه مونافقیکی ته واده، وه ههر که سیّک یه کیکی له وانه ی تیدا بیت ته واره وشتیکی مونافقی تیدایه، هه تا وازی لی دهینی :
- 1- ههرکاتی کرا به ته مین خیانهت ته کات.
 - 2- ههر کاتی قسه ی کرد درو ته کات.
 - 3- وه ههر کاتی که په یانی دا خیانهت بکات و گوئ به په یانه که نه دات.
 - 4- ههر کاتی که شهر و ههرای کرد له سنور تیده په پینیت.

(82) عَنْ عَدِي بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((إِتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِي كَلِمَةٍ طَيِّبَةً)). متفق عليه

له عه دی كورى حاته مه وه (رهزای خواى لی بیت) ته گیر نه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خواى له سهر بیت) فهرموویه تی : خوتان له ناگر بیاریزن، ته گهر به له ته خورمایه کیش بیت، ته گهر له ته خورمایه کیش نه بوو، به قسه یه کی چاک و خوش.

واته “ ناگر سه خته و خوا به ره همه، له وانه یه به شتیکی بچووک خوا له ناگر رزگاری بکات.

(83) عن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُومْ)). متفق
 عليه

له ئەبو هورەیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ئەگیرنە وه که پێغه مبه‌ری خوا
 (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری هه‌یناوه به‌ خوا و به
 پۆژی دوا‌یی، با ریزی میوان بگری‌ت، وه هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری هه‌یناوه به‌ خوا و به
 پۆژی دوا‌یی با سیله‌ی په‌حمی جی به‌ جی بکات، واته‌ : سه‌ردان و چاکه‌ کردن له‌گه‌ڵ
 خزم و که‌س و کاردا، وه هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری هه‌یناوه به‌ خوا و پۆژی دوا‌یی با قسه‌ی
 خه‌یر بکات، یان بی ده‌نگ بی‌ت.

(84) وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ جَرَّ إِزَارَهُ بَطْرًا)) متفق عليه

وه هەر له ئەبو هورەبەرەوه (رهزای خوای لى بیټ) ئەگێرنهوه که به راستی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهەر بیټ) فهرموویه تی : خوا له پوژی قیامه تا- به لوتغه وه — سهیری ئەو که سه ناکات که کراسه کهی درێژ بکات بۆ بهر پێی به مه بهستی فیز کردن به سهر خه لکدا .
واته دامینی شوپر بیټ و له گۆزینگی پێی بیته خواره وه .

(85) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((مَا اسْفَلَ مِنَ الْكُغْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَفِي النَّارِ)) رواه البخاري

وه هەر له وه وه (رهزای خوای لى بیټ) ئەگێرنهوه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهەر بیټ) فهرموویه تی : ئەو پانتۆله ی — شهروال — که بکهوێته خواره وه ی گۆزینگه وه — قوله پێ — له ناو ئاگر دایه .
واته : هه رامه کراس و پانتۆل شوپر کردنه وه یۆ خواره وه ی قاپه وه .

(86) عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((لَعَنَ مَنْ جَلَسَ وَسَطَ الْحُلَقَةِ)). رواه ابو داود بإسناد حسن.

وه له حوزەیفە ی کوری یه مانه وه (رهزای خوای لى بیټ) ئەگێرنهوه که به راستی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهەر بیټ) نه فره تی کردووه له وه که سه ی که له ناوه راستی ئەلقه ی دانیشتنی خه لک دا دابنیشیت .

(87) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((يُسَلِّمُ الرَّابِّ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ)).
متفق عليه

وہ لہ ثہبو ہورہیرہوہ (رہزای خوی لی بیّت) تہگیرنہوہ کہ بہراستی
پیغہمبہری خوا (دروودی خوی لہسہر بیّت) فہرموویہتی : سوارہ سہلام لہ پیادہ
تہکات پیادہ لہ دانیشتو، وہ کہم لہ زور.
وہ لہ ہہندی ریوایہتی تردا ہاتوہ کہ بچوک سہلام تہکات لہ گہورہ ((و
يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ)).

(88) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
((ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ : دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ،
وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ)). رواه أبو داود و الترمذي وقال : حديث حسن

وہ ہہر لہوہوہ ہاتوہ کہ پیغہمبہری خوا (دروودی خوی لہسہر بیّت)
فہرموویہتی : سیّ نزا وہلام تہدرینہوہ ہیچ گومانی تیدا نییہ

1- نزای ستہم لیّکراو.

2- نزای ریوار.

3- نزای باوک دژی منالی.

چونکہ باوک منالی خوی زور خویش تہوی، وختی منال وہا لہ گہلی
جوولایہوہ و بیزاری کرد و تہو ہہموو سوژ و رہجمی لہبیر بردہوہ، تاشکرایہ سہخت
ترین تازاری پی گہیانندوہ و زور دلی رہنجانندوہ، خوایش مافی پی تہدا و نزاکی
وہر تہگریّت.

(89) و عَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
 ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تُسَافِرُ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ
 عَلَيْهَا)). متفق عليه

وه هەر له‌وه‌وه هاتوو‌ه که وتوو‌یه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر
 بی‌ت) فه‌رموو‌یه‌تی : ره‌وا نی‌یه بو هیچ ئا‌فره‌تی‌ک که با‌وه‌ری به خوا و رۆژی دوا‌یی
 هه‌بی‌ت شه‌و و رۆژی‌ک به‌سه‌فه‌ر بج‌ی‌ت، مه‌گه‌ر مه‌حه‌رمی‌کی له‌گه‌ل‌دا هه‌بی‌ت.
 به داخ‌وه به مان‌گ، و نی‌و سال به‌سه‌فه‌ر ته‌ج‌ی‌ت و له خو‌ین‌دن‌گا‌کان کو‌ر و ک‌ج
 تی‌که‌ل ته‌بن و لاف‌ی ئی‌سلا‌میش لی ته‌ده‌ین.*

(90) عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ)). رواه البخاري
 له عوسمان‌ی کو‌ری عه‌فانه‌وه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ته‌گی‌رنه‌وه که وتوو‌یه‌تی :
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموو‌یه‌تی : چاک‌تری‌نی ئی‌وه ته‌و
 که‌سه‌یه که خۆی فی‌ری قو‌رئان بوو بی‌ت و خه‌ل‌کیش فی‌ر ب‌کات.

* ته‌مه به‌و مه‌به‌سته نی‌یه که ئا‌فره‌ت نه‌خو‌ینی، به‌ل‌کو به‌و مه‌به‌سته‌یه که چۆن له ولا‌تی
 ئی‌سلا‌می‌دا ئا‌وا د‌زایه‌تی فه‌رمان‌ی ئی‌سلا‌م و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ب‌کر‌ی‌ت؟! بو ده‌بی میلیارده‌ها پا‌ره‌ی
 ولا‌ت خه‌رجی چه‌ک و شتی بی سوود ب‌کر‌ی‌ت، به‌لام نه‌توان‌ری‌ت جی‌گای ئا‌بروومه‌ندانه و نزیک به‌ ما‌ل بو
 ئا‌فره‌تان‌ی ساز ب‌کر‌ی‌ت!!

(91) عَنْ عُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ)). رواه مسلم

له عومهری کورپی خه تتابه وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گپړنه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : به پراستی بهم قورثانه گه لیك نه ته وه بهرز ته کاته وه و گه لیکی تریش نرم ته کاته وه.

واته تهو که سهی په پیره وی تهم قورثانه بکات خوا پله و پایه ی دنیا و قیامه تی بهرز ته کاته وه و تهو دی گوی پی نه دات خوای گه وره له هه ردو ژياندا نرم و سه رشوړی ته کات.

(92) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((مَا أَذِنَ اللَّهُ لشيءٍ، مَا أَذِنَ لِنَبِيٍّ حَسَنِ الصَّوْتِ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ. يَجْهَرُ بِهِ)). متفق عليه

له ته بو هوره پره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گپړنه وه که وتوویه تی : بیستومه له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) که ته یفه رموو : خوا ماوه ی نه داوه به هیچ شتیك وه کو تهو ماوه یه که داویتی به پیغه مبهریکی دنگ خوښ که به لاوانه وه قورثان بخوینی و دنگی بو بهرز بکاته وه.

واته : خویندنی قورثانی دنگ خوښان شتیکی جوان و په سنده، با به دنگی بهرزیش بیّت، مادام سهر له خه لکی تر تیك نه دات.

(93) عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ)). رواه البخاري

له بورهیدهوه (رهزای خوای لی بیّت) ته گپړنهوه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : ههر که سیڅ واز له نویژی عهسر بهیښت، بهراستی کرداری چاکه ی هه لده وده شیتمه وه .
واته “نویژی عهسر زور گرنگه و پیویسته ههر گیز نه فته وتیت.

(94) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ أَوْ رَاحَ، أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ نُزْلًا، كُلَّمَا عَدَا وَرَاحَ)). متفق عليه

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گپړنهوه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : ههر که سیڅ بهیانی یان ئیواره بچیت بو مزگه وت، خوا ناماده ی کردوه بو میواندارییه که له بهه شتا ههر بهیانی و ئیواره یه که ته چیت.
واته به گویره ی زوری هاتووچو که میواندارییه کانی خو ی له بهه شتا بو زور ته بیت.

(95) عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)). متفق عليه

له عه بدوللای کوری عومه روه (رهزای خویان لی بیّت) ته گپړنهوه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : نویژی جه ماعه ت که وره تره له نویژی تاک به بیست و هه وت پله .

هیوادارم که نویژی جه ماعه تی موسلمانان نه فهوتی و لهو چاکه به نرخه بی
بهش نه بن و دوعای خیریش بو ته م برایه ی خوتان بکهن.

(96) وعن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلَ عَلَى الْمُتَنَافِقِينَ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)). متفق عليه

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیّت) ته گیرنه وه که وتوویه تی :
پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سه ر بیّت) فه رموویه تی : هیچ نویژیک له نویژی
به یانی و عیسا قورستر نییه له لای مونافیقان، وه ته گهر بزنان چهند فه ر و
به ره که تیان تیدایه، ته چن بو ته نجامدانیان ته گهر به گاگولکه یش بیّت.
له خوا ته پاریمه وه که له سیفه تی مونافقان دوورمان بخته وه.

(97) و عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ : ((الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا)) قُلْتُ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ : ((بِرُّ الْوَالِدَيْنِ)) قُلْتُ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ : ((الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)). متفق عليه

له عه بدوللای کورپی مه سهوده وه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که ته لی
پرسیارم له پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سه ر بیّت) کرد و وتم : کام کردار
گه وره تره ؟ فه رموی : نویژ له کاتی خویدا. وتم له پاش ته وه چی تر ؟ فه رموی :
چاکه کردن له گه ل دایک و باوک دا. وتم له پاش ته وه چی تر ؟ فه رموی : غهزا کردن
له ریگای خوادا.

(98) عن جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرِّ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ)). رواه مسلم

له جابیره وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که تهلی بیستم له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) تهیغه رموو : جیاوازی له نیوان پیاوی باوه پدار و موشریک و کافردا، واز هیئانه له نویژ.

واته “ نیشانهی جیاکهره وهی باوه پدار له کافر و موشریک نویژ کردنه، که نویژ نه بوو جیاوازی نامینیته وه. له سهر ثم فهرمووده یه هندیک زانا نویژ نه کهر به کافر ته زانن و حقیان به دهسته.

(99) عن أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنْ تَسَوَّيَ الصَّفِّ مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ)). متفق عليه

له ته نه سه وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) ته فهرمویت : ریزه کانی نویژتان ریک خن - لاق له لاق و شان له شان بدات - چونکه ریک و پیکی ریز به شیکه له تهواو کهری نویژ.

به داخه وه له هه موو باره یه که وه لاما ن داوه له ره وشت و فره مانی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) ته نانه ت زور کهس هه یه که داوای ریک و پیکی ریزی لی بکهیت له باتی ته نجام دان به په له، زور تورپ ده بیّت، جاری وایش هه یه له مزگهوت و جه ماعهت دهر ته چیّت !!.

(100) عن عبدِ اللَّهِ بنِ مُغَفَّلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ)) قَالَ فِي الثَّالِثَةِ: ((لِمَنْ شَاءَ)). متفق عليه

له عهبدوللای کوری موغه فغه له وه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که
 وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیّت) فهرموویه تی : له نیوان
 هه موو بانگ و قامه تی کدا نویژ کردن هه یه، له نیوان هه موو بانگ و قامه تی کدا نویژ
 کردن هه یه، له نیوان هه موو بانگ و قامه تی کدا نویژ کردن هه یه، له جاری سیّیه م دا
 فهرمووی: بو که سیّ مه یلی لی بیّت.

واته نهو نویژه سوننه ته و پیش هه موو فهرزه کان ته کات له پاش بانگ،
 ته نانه ت عه سر و هه ینیش، خواش زاناره.

(101) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
 ((رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)). رواه مسلم

له خاتوون عائیشه وه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که پیغه مبهری خوا
 (دروودی خوی له سهر بیّت) فهرموویه تی : دوو رکات نویژی سوننه تی پیش نویژی
 به یانی چاکتره له دنیا و هه رچی له ناو دنیا دا هه یه.
 براکان فرسه ته و له دهستی مه ده ن.

(102) عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا، حَرَّمَهُ اللَّهُ
 عَلَى النَّارِ)). رواه ابو داود و الترمذی وقال : حديث حسن صحيح.

له ئومو حه بیبه وه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی : پیغه مبهری
 خوا (دروودی خوی له سهر بیّت) فهرموویه تی : هه ر که سینک چوار رکات پیش نویژی

نیوهرۆ و چوار رِکات نوێژی دواى نیوهرۆ نهفهوتییى خوا ئاگرى دۆزهخ لهو قهدهغه
ئهکات، واته ناجیته دۆزهخهوه.

ولله الحمد في الأولى و الآخرة.

(103) عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قال: ((رَحِمَ اللَّهُ امْرَأً صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا)). رواه ابو داود والترمذي وقال :
حديث حسن.

له عهبدوللای کورێ عومهرهوه (رهزای خویان لی بیّت) هاتووه که پیغه مبهری
خوا (دروودی خوی له سه ر بیّت) فهرموویه تی : رهحه تی خوا لهو که سه بیّت که چوار
رِکات نوێژی سونه تی پیش عه سری کرد.
واته “پیش نوێژی عه سر سونه ت هه یه، چ دوو رِکات بیّت وه کو له هه دیسی
عه بدوللای کورێ موغه ففه لدا هاتووه، یان چوار، وه کو لی رده دا فهرمووی.

(104) عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قال : ((صَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بَيْتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا
الْمَكْتُوبَةَ)). متفق عليه

له زهیدی کورێ سابیته وه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که پیغه مبهری خوا
(دروودی خوی له سه ر بیّت) فهرموویه تی : ئه ی خه لکینه له مالى خوتاندا نوێژ
بکه ن، به راستی به به ره که تترین نوێژی مرو ف ئه و نوێزه یه که له مالى خویدا ئه ی کات،
بیجگه له فه رزه کان که له مزگه وتدا خیریان زیاتره.

(105) عَنْ ابْنِ عُمرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: ((اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرَاً)). متفق عليه

له عهبدوللای کوری عومرهوه (رهزای خویان لی بیّت) هاتووه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوی لهسهر بیّت) فهرموویهتی : نویژی تاک بجهنه کوتایی نویژهکهی شهوتانهوه .
واته “ئو کهسانهی که دلّیان که شهو ههلهسنهوه با نویژی تاک (وتر) بجهنه ناخرهوه .

(106) عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسَ حَتَّى يُصَلِّيَ رُكْعَتَيْنِ)). متفق عليه
له ئهبو قهتادهوه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که وتوویهتی : پیغهمبهری خوا (دروودی خوی لهسهر بیّت) فهرموویهتی : ههرکام لهئیپوه چوونه مزگهوتهوه با دانهنیشیّت ههتا دوو رکات نویژ ئهکات .

جینگای کهمتهرخهمی و داخه مسولمانان لهبهر نهزانی یان دورکهوتنهوه له ئایین زۆرجار ئهچنه مزگهوتهوه و بۆ ئهنجامدانی شتیکی ساده، دادهنیشن و گوێ بهم سوننهته نادریت، بۆ نمونه ئهگهر کهسێ بۆ سهرخۆشی بچیتته مزگهوتیکهوه و دو رکات سوننهت بکات ئینجا دانیشی و سهرخۆشی له کابرا بکات، لهوانیه ئهگهر به شیتی دانهنن و زۆر به سوکی تهماشێ ئهکهن، ئهگهرچی ئیشهکهی ئهو زۆر ریک و پیک تر و جوانتره له روانگهی ئایینهوه..

بهلێ راستی فهرمووه پیشهواي مهزلمان(دروودی خوی لهسهر بیّت): ((ئایین به غهریبی هاتوه و غهریبیش ئهبیتهوه)). ئهی خۆیست و نوری چاومان، ئا ئهمرۆ ئیمه بهچاوی خۆمان ئهوه غهریبیه ئهبینین و تالای ئهخزینهوه.

(107) عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قال: ((أُخَفُّوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحَى)). متفق عليه

له عهبدو لای کورپی عومره وه (رهزای خویان لی بیّت) هاتوه که
 پیغهمبری خوا (دروودی خوی له سه ر بیّت) فهرموویه تی : بهر سمیلتان بکهن و واز
 له ریشتان بهینن.

به داخه وه نه مړې راست به پیچه وانه وه موسلمانان نه جوولینه وه! خوا به ره حمی
 خوی ره حمان پی بکات و له وه له و چاوده کاربیه زرگارمان بکات و بمانکات به
 قوتابی راسته قینه ی قوتابخانه ی پیغهمبره نازیزه که مان.. نامین.

(108) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((مَنْ حَجَّ، فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ)).
 متفق عليه

له نه بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیّت) نه گیرنه وه که وتویه تی : بیستومه
 له پیغهمبری خوا (دروودی خوی له سه ر بیّت) که فهرموویه تی : هر که سیك حج
 بکات، جا له وه جهده نه جیماع بکات و نه یش و قسه ی خراپ بکات، نه گه ریته وه
 بو مالته وه وه کو نه و ژړه ی که تازه له دایک بو بیّت و هیچ تاوانیکی به سه ره وه
 نامینی و پاک نه بیته وه. ولله الحمد.

(109) عن ابي ذرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ : ((الْإِيمَانُ بِاللَّهِ، وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ)). متفق عليه

له تهبو زهړه وه هاتووه (رهزای خوای لی بیټ) که وتوویه تی : وتم تهی پیغه مبهری خوا کام نیش گه وره تره ؟ فه رموی : باوهر به خوا و غهزا کردن له ریگای خوادا.

ووشه ی جیهاد، له شهرعدا مه بهستی غهزایه و نابی به شیوهی تر مانا بکریټ، مه گهر به لگهی پروونی له سهر هه بیټ، چونکه وشه ی صلاة، زکاة، حج، جیهاد، له شهرعدا مانای تاییه تی خویان هه یه و نابی بی به لگه لییان لابدریټ.

(110) وعن أنس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لَعْدُوَّةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ رَوْحَةٌ، خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)). متفق عليه

له ته نه سه وه (رهزای خوای لی بیټ) هاتووه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیټ) ته فه رمویټ : چوونه غهزایه کی به یانی له پیناوی خوادا، یان ټیواره غهزایه که له پیناوی خوادا گه وره تره و چاکتره له دنیا و ته وهی که له دنیا دا هه یه .

به ټی یاره به ریژه کانی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیټ) باوهری راستیان بهم فه رمودانه ی پیغه مبهر بوو، بویه ههر که جاری جیهاد و غهزا ته درا، به په له ثاماده ته بوون.

به لآم به ناو مسولمانانی ته مړې بو دورخستن وهی خه لک له راستیه کانی ټیسلام و ترسان له دوژمنانی ټاین، بو پاساودانی جیهاد هزار و یه که به هانه ته تاشن بی ته وهی ترسیان له خوا هه بیټ و له سهر بیدعه یه که دهیان کوړ و ټاهه ننگ ساز ته کهن، به لآم سه دان ټایه ت و هزاران فه رموده ی سه باره ت به جیهاد پشت گوئ ته خه ن؟!

(111) عن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ اخْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِيمَانًا بِاللَّهِ، وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ، فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوْنَهُ، وَ بَوْلُهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). رواه البخاري

له ئەبو هورەیره وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی : پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) فهرموویه تی : هه ر که سیك ئە سپیک ببه ستیته وه بۆ ئەوهی غهزای پێ بکات، باوهری به خوا ببێ و به ئینه کانی به راست بزانی، ئەوه با دُنیا بێ که تیروبونی ئەسپه که و تیر ئابوونی و ته ره سی و میزی، هه مووی له سه ر میزانی چاکه ی کابرا دا ده بی له رۆژی قیامه تا.

واته “ غهزا و جیهاد بۆ سه قامگیری ئایینی خوا ئەوهنده به نرخه هه رچی بۆ بکهیت هیچی بهزایه ناچیت و هه مووی له ته رازووی چاکه ی موجاهیدان دا حیساب ئە کریت، خوا بمانکات به و پیاوانه و له گه ل ئەواندا کۆمان بکاته وه، ئامین.

(112) عن مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ)). متفق عليه

له موعاویه وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی : پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) فهرموویه تی : هه ر که سیك خوا ئیراده ی خیری پێی هه بیّت له ئاین دا شارهزای ئە کات.

به ئێ، مال بۆ دۆست و دۆژمنه، به لām دین بۆ دۆستانی خوایه. جا هه رکه سیك له م ئایینه دا شارهزایی نه بیّت، با له پاشه رۆژی خۆی بترسیّت، دیاره خوا ئیراده ی خهیری پێ نیه؟!

(113) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا، إِلَّا ذِكْرَ اللَّهِ تَعَالَى، وَمَا وَالَاهُ، وَ عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا)). رواه الترمذي، وقال : حديثٌ حسن.

له ئەبو هورەیرهوه (رهزای خوای لى بیټ) ئەگیرنەوه که وتوویهتى : بیستومه له پیغه مبهرى خوا (دروودی خوای له سهەر بیټ) ئەیفهرموو : دونیا نه فرەت لى کراوه، نه فرەت لی کراوه ئەوهیش که له ناوی دایه، جگه له یادی خوای بالا دەست و ئەوهی که په یوه ندى به وه وه هه بیټ، وه زانا و زانست خواز.

برا و خوشکان ته ماشای خۆتان بکه‌ن بزانه‌ن بهر کام به‌ش ته که‌ون، ده‌خيله بهر نه‌فره‌ت لی‌کراوه‌کان نه‌که‌ون، چونکه‌ دنیا پینچ و دوو پوژیکه و کو‌تایی دیت، با به زهر و زور و باق و بریقی دنیا نه‌خه‌له‌تین.

(114) و عنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكَتَمَهُ، أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلُجَامٍ مِنْ نَارٍ)). رواه ابو داود والترمذي وقال : حديثٌ حسنٌ

وه هه ره له وه وه (رهزای خوای لى بیټ) هاتووه که وتوویهتى پیغه مبهرى خوا (دروودی خوای له سهەر بیټ) فهرموویهتى : هه ره که سیک له باره‌ی زانیینیکی نایینییه وه په‌سیاری لى بکریټ و بیزانی و بیشاریته وه، له پوژى قیامه‌ت دا لغاو ته‌کریټ به لغاویکی ناگرین.

خوايه زور شتمان شار دووه‌ته وه به شه‌رمه‌زارییه وه داواى لی‌بووردن ته‌که‌ین . به‌پاستى له نه‌فامى و بى‌ ئەده‌بى نه‌زانان ترساوین و له سۆزى تو دلتیا بووین.

(115) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ ذُكِرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ)). رواه الترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ

وہ ہر لہو وہ ہاتو وہ کہ وتو یہ تی پیغہ مہری خوا (درویدی خوی لہسہر
بیّت) فہرمو یہ تی : با لہ خؤل بدری لوتی ٹہو کہسہی کہ ناوی منی لا ٹہبریّت و
سہ لا اتم لہسہر لی نادات.

واته “پښوېسته هرکاتې ناوې پيغه مبهري نازيزمان هات بلين : (صلى الله عليه وسلم)، نه گينا تاوانبار نهين.

(116) و عنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كان يقول في سُجُودِهِ : ((اللهم اغفر لي ذنبي كُلَّهُ، دِقَّةَ وَجَلِّهِ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ)). رواه مسلم

وه هەر لهووه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووّه که بهراستی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لهسه ر بیّت) له سوجده کانیآ ته یغه رموو : تهی خوایه لیّم خوش ببه، تاوانه کانم هه مووی، بچووک و گه وره ی، تهو له و تاخری، تاشکرا و په نهانی. خوشه ویستاتم: ته مه داوا کردنیکی کورته و پر مانایه و فرسه ته له بهری بکه ن و له سوجده کانتدا به دله وه به کاری بیّنن.

(117) و عنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) انّ رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : ((يقول الله تعالى : انا عند ظنّ عبدي بي، وأنا معه إذا ذكرني، فإن ذكرني في نفسي، ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأ، ذكرته في ملأ خير منهم)). متفق عليه

وه هەر له ته بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) ته گینه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لهسه ر بیّت) فه رموویه تی : خوای بالاده ست ته فه رمویتی: من له لای گومانی بهنده ی خوّم که چۆن گومانم پی ته با، وه من له گه ل ته ودام هه رکاتی یادی کردم، جا ته گه ر له نه فسی خویدا یادی کردم منیش له نه فسی خوّمدا یادی ته که م وه ته گه ر له ناو کوّمه لیّک دا یادی کردم منیش له ناو کوّمه لیّکی چاکتر له وان یادی ته که م.

يا ربّ لك الحمدُ كما ينبغي لجلال وجهك وعظيم سلطانك.*

* تهو له لا بوون و له گه لدا بوون و نه فسه ی خوا سی سیغه تی خوان، باوهرمان پییان ههیه، حه قیقه ته که ی هه ر خوا خو ی ته یزانیّت و له توانا و ده رک ی تیّمه دا نین، به لام راسته و دروسته و هه ن.

(118) وعن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((سَبَقَ الْمُفَرَّدُونَ))، قالوا: وما المُفَرَّدُونَ يا رسول الله؟ قال: ((الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالدَّاكِرَاتِ)). رواه مسلم

وہ ہر لہ تہبو ہورہیرہوہ (رہزای خوی لی بیٹ) تہگیرنہوہ کہ پیغہمبہری خوا (دروودی خوی لہسہر بیٹ) فہرموویہتی : موفہرریدہکان پیشکھوتن. وتیان “ موفہرریدہکان کین تہی پیغہمبہری خوا ؟ فہرمووی : تہو پیاو و ٹافرہتانہن کہ زور یادی خوا تہکمن.

برایان و خوشکان فرسہتہ تہولبدہن کہ یادی خوا زور بکہن، تہلکو لہو ریزہ بین (إن شاء الله).

(119) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ)). رواه مسلم

لہ خاتون عائیشہوہ (رہزای خوی لی بیٹ) ہاتوہ کہ پیغہمبہری خوا (دروودی خوی لہسہر بیٹ) لہ تہموو کاتیکدا یادی خوی تہکرد.

تہلی پیویستہ تہمیشہ یادی خوا بکہین، بیجگہ لہ دوو جیگا“ تہکہم : کاتی نزیکی پیاو و ژن، دووہم : لہ ٹاودہست.

(120) عن ابي موسى الأشعري (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قلتُ: يا رسول الله أَيُّ الْمُسْلِمِينَ أَفْضَلُ؟ قَالَ : ((مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ)). متفق عليه

لہ تہبو موسای تہشعہریہوہ (رہزای خوی لی بیٹ) ہاتوہ کہ تہلی وتم : تہی پیغہمبہری خوا کام موسلمان خیرمہند ترہ ؟ فہرمووی : تہو کسہی کہ موسلمانان بی زیان بن لہ زمان و دہستی.

ئەمەيش ھەروەكە باقى شتەكانى تر پېچەوانە بۆتەو، ئەوئەتا لە ياساى
ئەمرودا كى زيانى بە زمان و دەست زياتر بوو بۆ موسلمانان بەرپزتر تەماشە
ئەكرىت. لا حول ولا قوۋة إلا بالله.

(121) عن ابي الدرداء (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قال: ((مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ، رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). رواه الترمذي
وقال: حديث حسن

لە ئەبو دەردائەو (رەزای خوای لى بىت) ھاتوو کە پىغەمبەرى خوا (دروودى
خوای لەسەر بىت) ھەرموویەتى: ھەر کەسێک بەرپەرچى کەسى بداتەو و پارىزگارى
نامووسى براىەكى موسلمانى بکات، خوا لە رۆژى قىامەتا ئاگر دوور ئەخاتەو لە
دەم و چاوى.

بەئى، پىويستە موسلمانان ھەستى براىەتىيان ببى و لەپاش ملە پارىزگارى لە
مافى يەکتر بکەن و ماوہ نەدەن غەيبەتى موسلمان بکرى.

(122) عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ : ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ)). متفق عليه

لە حوزەيفەو (رەزای خوای لى بىت) ھاتوو کە وتوویەتى : پىغەمبەرى خوا
(دروودى خوای لەسەر بىت) ھەرموویەتى : دووزمان ناچىتە بەھەشتەو.
نام : ئەو کەسەيە کە قسە دىنى و دەبات و ئەبى بە ھۆى ناکۆكى نىوان
خەلک.

(123) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ)). رواه مسلم

له تهبو هورهیرهوه (رهزای خوای لی بیّت) ته گپ نهوه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهه بیّت) فهرموویه تی : بهسه بو دروژنی مروّف ههه چیههک بییستی باسی بکات.

واته، پیویسته موسلمان ناگای له زمانی بی و بهرهلای نهکات و ههچی بیست باسی بکات بو خهک، چونکه زور جار تهو قسانه دروژن و کابرا دروژن دهردهچیت و سووک و پيسوا ته بیت.

(124) عن ابن مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ، وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيَّ)). رواه الترمذي وقال : حديث حسن

له عهبدوللای کوری مهسعودهوه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهه بیّت) فهرموویه تی : باوهردار نه تانه و ته شههه دهره، وه نه نه فرههت که ره و نه خراپه کاره و نه زمان پیس.

واته، تهه چوار وهسفه نابی له مروّفی خاوهن باوهرداردا هه بیت، جا ته گهر که سینک یه کینک لهو سیفه تانه یان زیاتر له خویدا ته بینی، پیویسته ههچی زووتر وازی لی بهینی و بگه ریته وه، تا له ریزی باوهرداران جیا نه کریتته وه.

(125) و عنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
 ((سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)). متفق عليه

وہ ہر لہوہ وہ (رہزای خوی لی بیٹ) ہاتوہ کہ وتوویہ تی : پیغہمبہری خوا
 (دروودی خوی لہسہر بیٹ) فہرموویہ تی : جنیودان بہ موسلمان فاسق بوونہ -
 دہرچوون لہ سنووری خوایہ - وہ شہر کردن لہ گہل موسلمان کوفرہ .
 دہبا موسلمان پلہو ریزی خوی بزانیٹ و سوپاسی پەرہردگاری بکات بوئو
 پلہ و ریزہی کہ بوئی داناوہ .

(126) عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
 ((لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا)). رواه البخاري
 لہ خاتوون عائشہوہ (رہزای خوی لی بیٹ) ہاتوہ کہ پیغہمبہری خوا
 (دروودی خوی لہسہر بیٹ) فہرموویہ تی : جنیو بہ مردووان مہدہن، بہ راستی تہوان
 گہیشتون بہوہی کہ کردوویانہ .

واتہ“ چاکیان کردوہ یان خراپ نیستا پیی گہیشتون، نیوہ وازیان لی
 بہینن. لہ راستیدا وکو لہ فہرموودہی تردا ہاتوہ، جنیو بہوان ناگات و
 زیندوہکان نازار تہدات، واتہ کہسوکاری مردوہ کہ کاتی بیستیان.

(127) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ : ((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ)). متفق عليه

له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ئه‌گیرنه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا
(دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : خۆتان دوور بگرن له‌ گومان، به‌راستی
گومان بردن درۆترین قسه‌یه.

(128) وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
(إِثْنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ، الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَ النِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ)). رواه
مسلم

وه هه‌ر له‌وه‌وه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) هاتووه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی
خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : دوو شت هه‌یه له‌ناو خه‌لك دا، ئه‌و دوو شته به‌لگه
و نیشانه‌ی کوفره به‌وانه‌وه — خوا په‌نامان بدات — تانه و ته‌شه‌ر دان له‌ نه‌سه‌ب، و
سه‌ر و سینگ کوتان و شین و پۆرۆ کردن بۆ مردوو.

چونکه یه‌که‌میان تانه‌دانه له‌ به‌رنامه‌ی خوا و به‌ناجی ته‌ماشا کردنه و
دوو‌هه‌میان به‌لگه‌ی ناره‌زایی بوونه به‌ ئیشی خوا. به‌لام گریان‌ی بی‌ده‌نگ و
فرمیسکی چاو هیچ تاوانیکی نیه چونکه ئه‌وه سۆز و ره‌حه.

(129) وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
(مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا، وَمَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا)). رواه مسلم

وه هه‌ر له‌وه‌وه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) هاتووه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی
خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : هه‌ر که‌سیک دژی ئیمه چه‌ک هه‌لگرت له‌ ئیمه
نیه، وه هه‌ر که‌سیک فیلمان لی بکات له‌ ئیمه نییه.

(130) عن ابي سعيد الخدري (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ عِنْدَ إِسْتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرْفَعُ لَهُ بِقَدْرِ غَدْرِهِ، أَلَا وَلَا غَادِرٌ أَعْظَمُ غَدْرًا مِنْ أَمِيرٍ عَامَّةٍ)). رواه مسلم

له نهبو سه عیدی خودرییهوه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوی لهسه ر بیّت) فهموویه تی : بو هموو غه درکه ریک ثالایه که هدی بهسه ر پاشییهوه له رژی قیامه تا به نه دازه ی غه دره که ی بهرز نه کریتتهوه، تاگادار بن، هیچ غه درکه ریک تاوانی گه وره تر نییه له غه دری فهمانده ی گشتی.

(131) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَمَاتَ، دَخَلَ النَّارَ)). رواه ابو داود بإسناد جيدٍ على شرط البخاري و مسلم

له نهبو هورهیرهوه (رهزای خوی لی بیّت) نه گیرنهوه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوی لهسه ر بیّت) فهموویه تی : رهوا نییه بو هیچ موسلمانیک که قسه له گهل برای خویدا نه کات زیاتر له سی شهو، جا هر که سی که لهو سی شهوه تی په راند و مرد، نه چیتته ناگرهوه... خوا په نامان بدات لهو ناگره.

(132) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى إِثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ)). متفق عليه

له عه بدوللای کوری مه سهودهوه (رهزای خوی لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی:

پیغهمبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) فهرموویه‌تی : نه‌گهر ئیوه سی که‌س بوون، دوانتان بچّ‌ئوی ترتان چرپه چرپ نه‌کهن، هه‌تا تیکه‌لاؤ به خه‌لک ئه‌بن، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و چرپه چرپه ئه‌وی ترتان عاجز ئه‌کات.

واته “ ههر شتیک ببی به هوی له‌یه‌ک عاجز بوونی موسلمانان قه‌ده‌غه‌یه.

(133) عن ابن عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((الَّذِي يَعُودُ فِي هَبْتِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْئِهِ)). متفق عليه

له‌عه‌بدوللای کورپی عه‌باسه‌وه (ره‌زای خوی لی بیټ) هاتووه که پیغهمبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) فهرموویه‌تی : ئه‌و که‌سه‌ی له به‌خشینی خوی په‌شیمان ئه‌بیته‌وه وه‌کو سه‌گی‌ک وایه که ږشانه‌وه‌ی خوی بخواته‌وه.

به‌لّی په‌شیمان بوونه‌وه له به‌خشین تاوانه، بیجگه له به‌خشینی باوک بو منالّی، ئه‌و ئه‌توانی په‌شیمان بیته‌وه.

(134) عن ابن مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكِلَ الرِّبَا وَ مُوَكِّلَهُ)). رواه مسلم

له‌عه‌بدوللای کورپی مه‌سعوده‌وه (ره‌زای خوی لی بیټ) هاتووه که وتوویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) نه‌فره‌تی کردووه له سوو‌خۆز و سوو‌ده‌ر.

له‌فه‌رمووده‌ی ترده هاتووه : له‌نووسه‌ر و شایه‌ته‌کانیش.

(135) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ)). رواه مسلم

له ټېبو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیټ) ټهگیرنه وه که وتوویه تی : بیستم له پیغهمبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیټ) ټه یفه رموو : خوای بالا دهست
فه رموویه تی : من له هه موو هاوبه شه کان بی نیاز ترم له هاوبه ش، هه که سیك هه
ټیشیک بکات و یه کیکی تر بکات به هاوبه ش له نیاز ده کی دا له گهل من، وازی لی
ټه هیتم، خوی و هاوبه شه کانی.

واته پاداشتی نییه له و ټیشه دا، به لکو گه وره ترین سزا چاوه روانی ټه کات
ټه گهر په شیمان نه بیټه وه.

(136) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ !)) فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ : أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو ؟ قَالَ : ((الْحَمُو الْمَوْتُ !)). متفق عليه

له عوقبه ی کوری عامره وه (رهزای خوای لی بیټ) هاتوه که پیغهمبه ری خوا
(دروودی خوای له سهر بیټ) فه رموویه تی : خوتان دوور بگرن له چوونه ناو ژنانه وه،
واته پیاو و ټافره تی نامه حرم به ټه نهایی نه چنه ژووریکه وه، پیاویکی یاریده ده و تی
: ټه ی ټه گهر ټه و پیاوه خزمی میړده که ی بو (چ برای بی یان مام یان خال یان
دوورتر بیټ) فه رمووی: ټه و خزمه مردنه، واته مه ترسی دارتره.

(137) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((لَا يَخْلُونَنَّ أَحَدُكُمْ بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ)). متفق عليه

له عهبدوڼلای کورې عهباسه وه (رهزای خویان لی بیټ) هاتووه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فهرموویه تی : نابی و رهاو نییه هیچکام له ئیوه به تنهایی له شوینیکدا له گهل نافرتهی نامه حردم دا بیټ، مه گهر ئهو نافرته مه حردمی له گهل دا بیټ.

جا ته ماشا بکه و ورد بنه وه، بزانه کوفر چونی گزپیوین، ههر حیزبی خوی بیټ ئیتر مه حردمه؟! پریاری خویان لا بووه به گه مه؟!.

(138) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ)). رواه ابو داود بإسنادٍ صحيح.

له ئهو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیټ) ته گپړنه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) نه فرتهی کردووه لهو پیاو دی که پوښاکي نافرته بیوښیت وه لهو نافرته یش که پوښاکي پیاو بیوښیت.

به داخه وه ته مړو به چکه موسلمان و به چکه مه لا و شیخ و حاجی له جیاتی زیاتر لکان به نایینه وه و تیکوښان له پیناوی دا و دهر خستنی دروشمه پر نرخه کانی ئیسلام، زور به یان مه یون ناسا په پیره وی له کوفر و بهرنامه ی کوفر و باوهر و په دوشتی کوفر ته که ن، هیوادارم بیر بکه نه وه و بگه رینه وه بو سهر رپیازه راست و دروسته که ی ئیسلام و هه روه که پیغه مبهرمان (دروودی خوی له سهر بیټ) نه فرتهی کردووه لهو پوښاک گزپینه ئیوه یش نه فرتهی لی بکه و جارپکی تر بینه وه به مامزستای راسته قینه ی خه لک، له ئیوه حه رده که ت و له خوايه به رده که ت.

(139) عن جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((لَا تَأْكُلُوا بِالشِّمَالِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ)) . رواه مسلم

له جابیره وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی : پیغهمبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) فهرموویه تی : به دهستی چهپ مه خۆن چونکه شه یتان ته خوات و ته خواته وه به دهستی چهپی .

واته “ پیویسته موسلمان هه میشه به پیچه وانهی کافر و بیّ ئاینانه وه بجوولیتته وه ، چونکه وه کو له فهرمووده ی تر دا هاتووه : ههر که سینک خۆی بجوینی به که سینکه وه له گه لّ ته ودا حه شر ده کړیت .

(140) عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ الْقَرْعِ)) . متفق عليه

له عه بدوللای کورپی عومه ره وه (رهزای خویان لی بیّت) هاتووه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) بهرگری کردووه له تاشینی هه ندی له سهری و واز هینان له هه ندیکی .

به لکو پیویسته سهری هه مووی وه کو یه ک بیّت ، له تاشین و کورته کردنه وه و واز لی هینانیدا .

(141) وَ عَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ؛ ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ ، وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ)) . متفق عليه

وه ههر له وه وه هاتووه که پیغهمبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) نه فره تی کردووه له و ئافره تانه ی که موو به سهری ئافره تانی تره وه نه نی ، وه له و

نافره تانه‌یش که داوای ئه‌و ئیشه ئه‌کات، وه له‌خال کۆت و خال بۆ کۆتراو.

(142) وعنه عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ((لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بَيْتِكُمْ حِينَ

تَنَامُونَ)) متفق عليه

وه ههر له‌وه‌وه هاتووه که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت)

فه‌رموویه‌تی : له‌ کاتی خه‌وتنتاندا ئاگر له‌ ماله‌وه‌تان نه‌هیڵنه‌وه.

واته ئاگره‌کانتان بکوژێننه‌وه بۆ زیانتر ده‌بن، چونکه‌ مرۆڤ که‌ خه‌وت وه‌کو

مردوو وایه، نه‌وه‌ک ئاگرتان تی‌به‌ری‌بێت. وه‌ چه‌ندین سودی تر هه‌یه‌ له‌ کوژاندنه‌وه‌ی

ئاگری کاتی خه‌وتن دا، جا ئه‌گه‌ر زیانی‌کیشی هه‌بێ له‌ نه‌مانی روناکی‌دا سو‌ده‌که‌ی

پتره‌.

(143) وعن ابن مسعودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((لَيْسَ

مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ)). متفق عليه

وه له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کورێ مه‌سه‌وده‌وه (ره‌زای خوای لی‌ بێت) هاتووه‌ که

پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت) فه‌رموویه‌تی : له‌ئێمه‌ نی‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی

- له‌کاتی به‌لا و موسیبه‌تدا - له‌ کۆلمی خۆی بدات و یه‌خه‌ی خۆی دابدرێت و

به‌شی‌وه‌ی نه‌زانانه به‌شان و بالی مردوو‌ه‌که‌ دا هه‌لب‌لێت.

((ته‌ماشای فه‌رموده‌ی 128 بکه‌))

(144) عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ عُبَيْدٍ، عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَعَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا)). رواه مسلم

له سه فيهی کچی عوبه یدوده، ته میش له هندی له خیزانه کانی پیغه مبهروه (رهزای خویان لی بیت) ته گپړنه وه له پیغه مبهروه (دروودی خوی له سهر بیت) که فهرموویه تی: هر که سیك بچیته لای فال گریک و پرسیاری شتیکی لی بکات و بهراستی بزانی، هیچ نویژیکی چل روژ لی ودرناگیریت.

(145) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوَّرُونَ)). متفق عليه

له عه بدوللای کوری مه سعوده (رهزای خوی لی بیت) هاتوه که وتویه تی: بیستوومه له پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: بهراستی ته و دی له هموو خه لك سزای توندتر و سخت تربیت له روژی قیامه تا وینه گران. خوا بانپاریزی له سزای خوی.

(146) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((الْجَرَسُ مَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ)). رواه مسلم

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوی لی بیت) ته گپړنه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: زهنگ زورنای شهیتانه. براو خوشکان، لیروه ته ماشای ساز و دهول بکهن و بو خوتا بریار بدن.

(147) عن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
 ((البُصَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ، وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا)). متفق عليه

له نه نه سه وه (رهزای خوای لی بیّت) نه گپر نه وه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا
 (دروودی خوای له سه ر بیّت) فه رموویه تی: تف کردن له مزگه وت تاوانه و تۆله که ی
 لابر دنیه تی.

تایینی مروّقه په روه ری ئیسلام زۆر گرنگی داوه به مه سه له ی پاک و خاوینی و
 به نیوه ی تایینی داناوه ((الطهور شرط الایمان))، جا پیویسته خاوه ن باوه ران له م
 باره وه هیچ که مته ر خه میه ک نه که ن و مالّ و ژینگه ی خو یان پیس و پۆخل نه که ن،
 به تاییه ت شوینه گشتیه کان وه ک جاده و ریگاویان و مزگه وته کان، به راستی گو ی
 پی نه دانی پاک و خاوینی سه دان ده ردی سه ر دروست نه کات و نه بی به هو ی
 بلا بوونه وه ی ده یان غۆشی پر مه ترسی و ناشیرین کردن و قیژه ون کردنی ژینگه و
 سه ر نه نجام نه بی به هو ی له ناو بردنی ده یان به لکو سه دان و هه زاران گیانی بی تاوان،
 مروّقه به تفیکی نه زانانه نه بی به هو ی نه وه هه مو سه تم و تاوانانه؟؟!

(148) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَنْشُدُ ضَالَّةً فِي الْمَسْجِدِ فَلْيَقُلْ : لَا رَدَّهَا اللَّهُ
 عَلَيْكَ؛ فَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لَمْ تَبْنِ لِهَذَا)). رواه مسلم

له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که بیستوویه تی له
 پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) ده یفه رموو : هه ر که سیك گو ی لی بوو
 که که سیك له مزگه وت دا هه والپرسی گووم بوویه ک نه کات با بلایت خوا
 نه یگه پر نیته وه بوّت، به راستی مزگه وت بو نه وه دروست نه کراوه.

به داخله و نه مه‌یش گۆزراوه، یه‌که‌میان ته‌کریت و دوو‌هه‌میان عه‌یه !! تا ته‌مانه به‌لگه‌ی بیگانه بوونه‌وه‌ی ئیسلامن. راستی فهرموو پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ): ((بَدْأُ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسِعُودُ كَمَا بَدْأُ)) ئایین به‌ بیگانه‌یی هاتوو و دووباره‌یش وای لی دیته‌وه.

(149) عن جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا، فَلْيَعْتَزِلْنَا، أَوْ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا)). متفق عليه

له جابیره‌وه (ره‌زای خوای لی بیټ) هاتوو که وتویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ) فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک سیر یان پیازی خوارد با لیمان دوور که‌وێته‌وه یان با له مزگه‌وته‌که‌مان دوور بکه‌وێته‌وه، چونکه ته‌م بۆنانه خه‌لکی ئازار ته‌دات.

که‌واته “ههر شتیکی تر بخوات و بۆنی ناخۆش بیټ، حه‌قی نییه‌ به‌جیته مزگه‌وته‌وه یان ناو کۆر و کۆمه‌له‌وه، ئیسلام پاکه و پاک و خاوینی و بۆنی خۆشی به‌لاوه چاکه.

براکانم! باوه‌رتان ببی زۆر جار له ته‌نیشتنی جگه‌ره‌کیشیکه‌وه نوێژم کردوه که بۆنی ده‌می هاتوه به ته‌واوی نا‌ره‌حه‌تی کردووم و له‌به‌ر عه‌یه و سه‌رسوپرمانی خه‌لک نه‌بوایه ته‌و جیگایه‌م به‌جی ته‌هیشته .. ته‌م مه‌سه‌له‌یه‌شم له نامیلکه‌ی (جگه‌ره‌ دژی ئازادییه) تۆمار کردوه، ته‌ماشای بکه‌ن سودی ته‌بیټ، ان شاء الله.

(150) عن عبدالرحمان بن سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَا تَحْلِفُوا بِالطَّوَاغِي، وَلَا بِآبَائِكُمْ)) رواه مسلم

له عهبدوږه جمانی کورې سه موره وه (ره زای خوی لی بیټ) هاتوه که پیغه مبهري خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فهرموویه تی : سویند نه خون به تاغووته کان وه به باوکانتان.

طواغي : کوی تاغووته، تاغووت چیه ؟ ههر شتيك په پړه ی بکريت و گوی لی بگيريت، مادام بهرنامه ی خوا نه بی تاغووته، چ گیاندار بی یان بی گیان ، بهنی ئادهم بی یان شهیتان. لیږدا بومان روون ته بیته وه که سویند به غهیری خوا و سیغه ته کانی رها نییه و هرامه .

هیوادارم گوی له ته ثویلاتی ئاره زوبازان نه گرن، بریار و فرمانی پیغه مبهري (دروودی خوی له سهر بیټ) له پیش هه مو بریار و فرمانیکه وه یه “
﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾” آل عمران/31.

واته: ئه ی محمد (دروودی خوی له سهر بیټ)! بلای ته گهر ئیوه خواتان خوش ته وی، په پړه ی له مننه وه بکه ن خوایش ئیوه ی خوش ته ویت و له تاوانه کانتان چاوپوښی ته کات و به راستی خوا چاوپوښی کار و زور به سوژه .

(151) عن عبدِ اللَّهِ بن عمرو بنِ العاص (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عن النبي صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: ((الْكِبَائِرُ : الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينُ الْغَمُوسُ)). رواه مسلم

له عهبدوللای کورې عه مری کورې عاسه وه (ره زای خوا له خوی و باوکی بیټ) هاتوه که پیغه مبهري خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فهرموویه تی : تاوانه گه وره کان ته مانهن :

1- هاوبهش دانان بو خوا.

2- دژایهتی باوک و دایک.

3- کوشتنی بی تاوان.

4- سویندی به ناحق.

(152) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((الْحِلْفُ مَنْفَقَةٌ لِلْسَّلْعَةِ، مَمْحَقَةٌ لِلْكَسْبِ)). متفق عليه

له تهبو هورهیرهوه (رهزای خوای لی بیّت) نه گیرنهوه که وتوویهتی: بیستومه
له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیّت) که ته یفه رموو : سویند خواردن
له سهر کهل و پهل فروشتن، که ل و پهل زیاد نه کات، به لام سهر نه نجام که سب و کاره که
له ناو نه بات.

جا که وابوو با فروشیاره کان ته نها ته ماشای سوودی کاتی نه کهن به لکو بیر له
تایندهی خویمان بکه نه وه و مائی خویمان به دهستی خویمان له ناو نه بن، دلنیا بن که
فه رموده ی پیغه مبهرمان (دروودی خوای له سهر بیّت) راسته و تایندهی تهو که سب و
کاره ی له ناچرون و فه قیری یه.

(153) عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ سَيِّدٌ، فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا، فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ)). رواه ابو داود بإسنادٍ صحيح

له بورهیده وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویهتی پیغه مبهری خوا
(دروودی خوای له سهر بیّت) فه رمویه تی : به مونافق مه لین گه وره، چونکه به
راستی ته گهر تهو گه وره بیّت و به گه وره ته ماشا بکریّت، چاک بزائن که په روه ردگاری
به توانا و گه وره ی خو تان تان توره کردووه.

به لی نابی له ناو موسلمانان دا مونافق گه وره و به ریژ بیّت، ته گینا خوا توره

ئەبى.

(154) عن ابي ذرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ((مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ، أَوْ قَالَ: عَدُوَّ اللَّهِ، وَلَيْسَ كَذَلِكَ، إِلَّا حَارَّ عَلَيْهِ)). متفق عليه

لە ئەبو زەرەوھ (رەزای خۆی لی بیّت) ئەگێرنەوھ کە بیستووێهەتی لە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) ئەیفەرموو : ھەر کەسێک پیاویکی موسلمان بە وشەى کافر بانگ بکات، یان بڵێ : ئەى دوژمنى خوا و ئەو کابرايەش وا نەبێ ئەوا ئەو وەسفە بۆ خۆى دیتەو، واتە: کافر ئەبێ و ئەبێ بە دوژمنى خوا. جا پێویستە موسلمانان ئاگایان لە زمانیان بیّت و لەو مەترسێیە گەورەیه خۆیان بپاریزن، ئەمیش ئامۆزگارییەکی ترە بۆ پاک و خاوینى زمان، تەماشای فرمودەکانى (120 تا 128) بکەرەو، بزانه چۆن ئەم پیغەمبەرە ئازیزە (دروودی خۆی لەسەر بیّت) ھەولێ بنێر کردنى تاوانەکانى زمانى داوھ و چەند بە پەرۆش بووھ بۆ ئەم گەلەى؟!
يا رب صلّ وسلّم عليه تسليماً كثيراً الى يوم الدين.

(155) و عن ابن مسعودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَا تُبَاشِرِ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ، فَتَصِفْهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا)). متفق عليه

وھ لە عەبدوللای کورێ مەسعودەوھ (رەزای خۆی لی بیّت) ھاتووھ کە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیّت) فەرمووێهەتی : با ھیچ ئافرەتێک دەست نەکات بە وەسف کردنى ئافرەتێکی تر بۆ مێردى خۆى وای لی بکات بۆى وەك ئەوھى

ته ماشای بکات.

ته ماشا بکهن بزائن چۆن ئیسلام ریشهی تاوان ته بچرپییت، ته نانهت ماوه نادات تافرهت چی ته بینێ له تافرهتیکی تر دا بۆ پیاوی نامه حهرم باسی بکات، نه وهك بهو باسه کابرا به رهو هه لڤیر پروات؟!.

(156) عن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: ((أما يخشى أحدكم إذا رَفَعَ رأسه قَبْلَ الإمام أن يجعلَ اللهُ رأسه رأسَ حِمَارٍ ! أو يجعلَ صورتهُ صورةَ حِمَارٍ ؟)). متفق عليه

له ته بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیته) ته گیرنه وه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیته) فه رموویه تی : ئایا ناترسیته تهو که سه ی له ئیوه که پیش ئیمام سه ری بهرز ته کاته وه خوا سه ری بکات به سه ری گوی دریت (که ر) یان وینه ی بکات به وینه ی گوی دریت. ؟!

واته ئیمام بۆیه دانراوه تا پهیره ی بکریته، نابێ پاش و پیشی لی بکریته، خو کالته و که مه نییه.

(157) عن ابي مَرْثَدٍ كَنَازِ بْنِ الْحُصَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((لَا تُصَلُّوا الى الْقُبُورِ، وَ لَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا)). رواه مسلم

له باوکی مه رسه د، که نازی کوپی حوسه ی (رهزای خوای لی بیته) هاتوه که ته لی : بیستوومه له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیته) ته یغه رموو : به رهو گۆر نویت نه کهن وه دانه نیشن له سه ر گۆر. یه که میان : بۆنی په رستنی لی دیت و ئیسلام له بنجییه وه وشکی ته کات.

دووهه میان : بی پیزی به رامبه به مردووه که و نازاردانی دلی خزمانی
زیندوویه تی.

ئیسلا م هیچکامیان به رهوا نازانیّت.

(158) عن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: ((إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ)). رواه مسلم

له ته‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خ‌وای لی بیّت) ته‌گیږ نه‌وه که پیغ‌ه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بیّت) فه‌رموویه‌تی : هه‌ر کاتی قامه‌ت کرا بو نویتز، نیتز نویتز کردن نییه، مه‌گه‌ر نویتزی فه‌رز.

واته “ کاتی گویتان له قامه‌تی نویتز بوو نه‌لین جاری با به په‌له دووړکات سوننه‌ت بکه‌ین و ټینجا ته‌گه‌ینه ټیمام و جه‌ماعه‌ت. ته‌و سوننه‌ته دروست نییه، به‌لام ته‌گه‌ر خه‌ریکی ته‌نجامدانی سوننه‌ته‌که بوویت ټینجا قامه‌ت کرا ته‌وا سوننه‌ته‌که‌ت ته‌واو بکه و زوړ دریتزی مه‌که‌ره‌وه و بگه به جه‌ماعه‌ت.

(159) وَعَنْهُ وَعَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((نَهَى عَنِ الْوِصَالِ)). متفق عليه

وه هه‌ر له‌وه‌وه، له خاتوون عایشه‌وه (ره‌زای خ‌وای لی بیّت) هاتووه که پیغ‌ه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بیّت) نه‌هی کړدووه له به‌یه‌ک به‌ستنه‌وه‌ی ر‌وژوو به شه‌وه‌وه. واته ر‌ه‌وا نیه مروّف چ‌ه‌ند ر‌وژ ر‌وژوو بگړیت و به شه‌ویش ه‌یچ نه‌خوات.

ته‌مه‌ش بو پاریزگاری کړدنه له له‌ش و ته‌ندروستی مروّف و باقی ته‌رکه‌کانی تری سه‌رشانیه‌تی، واته ټایینی پ‌ر‌وژی ټیسلام له هه‌مو شتی‌کدا یه‌کسانی و داد‌په‌روه‌ری ته‌ویت و دژی دژه‌کانیانه.

(160) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جُمْرَةٍ فَتُحْرِقَ ثِيَابَهُ فَتَخْلَصَ إِلَى جِلْدِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَيْهِ)). رواه مسلم

وہ ہر لہ تہبو ہورہیرہوہ (رہزای خوای لی بیّت) تہگیرنہوہ کہ وتوویہ تی : پیغہمبہری خوا (دروودی خوای لہسہر بیّت) فہرموویہ تی : ہہرکام لہ تیوہ لہ سہر پشکوئیہ ک ((زکل)) دانیشی و تہو پشکوئیہ پوشاکہکانی بسووتیتی و بگات بہ پیستی، باشترہ لہوہی کہ لہ سہر قہبریک دانیشی.

نیسلام ناوا بہ مردووییش ریز لہ مروّ تہگریّت و مافی تہپاریزی.
(تہماشای ژمارہ (157-61) بکہ).

(161) عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((أَنْ يُجْصَصَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يُقْعَدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُنَى عَلَيْهِ)). رواه مسلم

لہ جابیرہوہ (رہزای خوای لی بیّت) ہاتوہ کہ وتوویہ تی : پیغہمبہری خوا (دروودی خوای لہسہر بیّت) نہہی کردوہ لہ گہچ کردنی قہبر و دانیشتن لہسہری و خانوہ دروست کردن بہ سہرییہوہ.

بہداخوہ تہمروّ ہہرسیکیان تہنجام تہدرین و خاودنیشی خوای بہ موسلمان تہزانی!!.

(162) عن ابي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ أَشَارَ إِلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَلْعَنُهُ حَتَّى يَنْزِعَ، وَإِنْ كَانَ أَخَاهُ لِأَبِيهِ وَ أُمِّهِ)). رواه مسلم

له نهبو هورهیرهوه (رهزای خوای لی بیّت) نهگیرنهوه که وتوویهتی : باوکی قاسم (دروودی خوای لهسه ر بیّت) فهرموویه تی : ههر که سیّک ئاسنیّک - تیغ بیّت یان چهک - بهرپوری برایه کی خوئی ئاراسته بکات، ئهوا فریشته کان ههموویان نهفرینی لی دهکهن ههتا وازی لی دینی و دای نه بیّت، ههتا نه گهر برای باوک و دایکیشی بیّت. واته "نه گهرچی برای باوک و دایکیی دلی کوشتنی یه کتریان نییه به لام نهو نیشانه گرتنه هه رامه.

(163) عن انسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((أَنْ يَتَزَعَفَرَ الرَّجُلُ)). متفق عليه

له نه نه سه وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لهسه ر بیّت) نه هی کردووه له وهی که پیاو رهنگی زهره له پو شاکی خوئی بدات، چونکه پیاو نه بی زیاتر به رهو پیاو هتی بجیّت، ئهم رهنگهیش لاوازی دینی. والله أعلم.

(164) وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ان رسولَ الله صَلَّى الله عليه وسلم قال : ((يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودٍ أَصْبَهَانَ سَبْعُونَ أَلْفًا، عَلَيْهِمُ الطَّيْلَسَةُ)). رواه مسلم

ههر له نه نه سه وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لهسه ر بیّت) فهرموویه تی : هه فتا هه زار جووله که ی نه سفه هان که عه بایان له به ر دایه به دوا ی ده جال نه که ون.

واته“ کاتی ده‌جال هات حه‌فتا هه‌زار جوله‌که‌ی عه‌با له‌به‌ری ئه‌سفه‌هانی ئه‌بن به‌یارمه‌تی ده‌ر و سه‌ربازی ده‌جال، خوا بمان پارێزی له‌شه‌ریان.

(165) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ)). متفق عليه

له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ئه‌گیرنه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : باوه‌ردار دوو‌جار له‌یه‌ک کون دا ناگه‌زیت.

واته“ پی‌ویسته‌ باوه‌ردار زیره‌ک و لی‌زان بن ئه‌گه‌ر له‌جی‌گایه‌که‌وه تووشی زیان بوون دوو‌باره‌ خو‌یان نه‌خه‌نه‌وه ئه‌و جی‌گایه‌وه.

(166) وَ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا)). رواه مسلم

وه هه‌ر له‌وه‌وه (ره‌زای خوای لی بی‌ت) هاتووه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموویه‌تی : خو‌شه‌ویست ترین جی‌گای شاره‌کان به‌لای خواوه مزگه‌وته‌کانیه‌تی، وه ناحه‌زترین شو‌ینه‌کانیش به‌لای خواوه بازاره‌کانیه‌تی. به‌لای بۆیه له‌فه‌رمووده‌ی تر‌دا هاتووه که ئه‌فه‌رمو‌یت با بۆ چوونه مزگه‌وت یه‌که‌م که‌س بن و بۆ هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی دو‌اترین که‌س، به‌لام بۆ بازار ئاخ‌ر که‌س بچن و یه‌که‌م که‌س بگه‌رێنه‌وه.

(167) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ)). متفق عليه

له خاتوون عائیشه وه (رهزای خوای لیّ بیّت) هاتووه که پیّغه مبهری خوا
(دروودی خوای له سه ر بیّت) فهرموویه تی : ههر که سیّک بمریّت و رۆژووی به سه ره وه
بیّت، با سه ره پرشته که ی بۆی بگریّته وه.

واته “دروسته رۆژوو بۆ مردوو قهزا بگریّته وه، ههروه ها زه کات و جه جیش..
له نوێژدا ناکوکی ههیه، به لّام من وای بۆ ته چم که ته گهر کابرا بهین بهین به به هانه
و شیوه به هانه وه نوێژی فهوتابو و له ته مه نی خویدا بۆی جی به جی نه کرابو، بۆی
ته کریّته وه، ته گهر تهو فهرموده ی ته به رانی ریوایه تی کردوه دروست بی، ته گینا به
قیاس له سه ر رۆژو و جه ج و، ههروه ها گشتی فهرموده ی ((فدين الله أحق أن
يقضى))، به لّام ته گهر ههر نوێژی نه کردبو یان به دهستی ئانقهس (العمد) فهوتاندبوی،
بۆی نه کریّته وه، یه که میان چونکه لای گه لی زانا به کافر داده نریّت و دوهه میان وه کو
جه ریمه یه ک بۆی. والله أعلم.

به لّام پیویسته ته وهش بزانی که تهو گه راندنه وه و قهرز بژاردنه وه بۆ
خزمه کانی کابرای مردوه نه کهسانی تر، تا له سنوری فهرموده ی ((انقطع عمله..))
ده رنه چیت.

(168) عن ابي مسعود الانصاري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((إِنْ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنَ النَّبُوءَةِ الْأُولَى : إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا
شِئْتَ)). رواه البخاري

له ته بو مه سعودی یاریده ده ره وه (رهزای خوای لیّ بیّت) هاتووه که وتوویه تی:
پیّغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) فهرموویه تی : هه ندیک له وانه ی خه لک
زانویانه له فهرموده ی پیّغه مبه رانی پیّشو دا ته ویه که : ته گهر تو شه رمت نه کرد
ده ئیتر هه رچی ته که یت بیه که.

واته “ شهرم و حهيا به شيکی زۆر گرنگی نايينن و ههر که سيک لى بى بهش بوو نه توانى هه موو شتيکی خراب بکات.

(169) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَ خُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَ خُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ)). رواه مسلم

له خاتوون عايشه وه (رهزای خواى لى بيت) هاتووه كه نه لى : پيغه مبهري خوا (دروودى خواى له سه ر بيت) فه رمويه تى : فريشته كان له پرووناكى (نور) دروست كراون وه په رى به كانيش (جنوكه) له گرى تي كه لاو به رهشى تاگر دروست كراون، وه ناده ميش له وه دروست كراوه كه باسكراوه بو تان , واته “ له قورناندا كه نه فه رموي ت له خاك دروست كراوه.

(170) عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ)). رواه مسلم

له عيمرانى كورى حوصه ينه وه (رهزای خوايان لى بيت) هاتووه كه وتويه تى : بيستم له پيغه مبهري خوا (دروودى خواى له سه ر بيت) نه يفه رموو : له نيوان دروست بوونى ناده مه وه هه تا هاتنى قيامه ت، هيچ شتيك نيه كه وره تر و پر مه تر سى تر بيت له ده جال. نعوذ بالله منه وممن على شاكلته.

(171) عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يُعْصِيَ اللَّهَ، فَلَا يُعْصِهِ)). رواه البخاري

له خاتوون عايشه وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه كه ئەلّی : پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) فه رمویه تی : هه ر كه سیك له سه ر خۆی نه زر كرده وه كه به ندایه تیه ك بكات با ئەو به ندایه تیه ئەنجام بدات وه هه ر كه سیك له سه ر خۆی نه زر كرده وه تاوانی بكات، با ئەو تاوانه نه كات.

(172) و عَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ قَبْلَ مَوْتِهِ : سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، وَاتُوبُ إِلَيْهِ)). متفق عليه

وه هه ر له خاتوون عايشه وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه كه ئەلّی : پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) پيش مردنی ئەمه ی زۆر ئەفه رموو : پاك و بى عه بى بۆ خوا له گه ل سوپاس كردنيا، خوايه داواى لىخۆش بوونت لى ده كه م، ئەگه پيمه وه بۆ لای تو.

(173) عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ((الْكُمَاءُ مِنَ الْمَنِّ، وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ)). متفق عليه
له سه عىدى كورى زه يده وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه كه وتوويه تی : بىستومه له پيغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیّت) ئەيفه رموو : کارگ (دۆمه لان) به شيكه له گه زۆ و ئاوه كه ی شيفايه بۆ چاو.

الکماء : جوړيکه له کارگ، رهنگی خاکی (خولی) یه وه ژیر خاکدایه.

(174) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ الْعُرْفَ فِي الْجَنَّةِ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ فِي السَّمَاءِ)). متفق عليه

له سههلی کوری سهعهدهوه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که پیغه مبهری خوا
 (دروودی خوای له سهه بیّت) فهرموویه تی : بهراستی خه لکی ناو بهههشت نه نوارن بو
 ژووره کانی بهههشت وه کو ئیوه ئیستا له زهوی یهوه نه نوارن بو نه ستیره کانی ئاسمان.
 دهی برایان و خوشکان با بو تهوه کی بهرکی بکهین و بی پشودان ههولئ بو
 بدهین، به لکو جیگای بهرترمان دهست که ویت.

(175) عن ابي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: ((كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ
 : سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)). متفق عليه

له تهبو هورهیره وه (رهزای خوای لی بیّت) هاتووه که وتوویه تی پیغه مبهری
 خوا (دروودی خوای له سهه بیّت) فهرموویه تی : دوو وشه ی سوکن له سهه زمان و
 قورسن له کیشان، و خۆشه ویستن له لای خوا : ((سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْعَظِيمِ))، پاک و بی نیاز و بی عه یبه خوا و له گه ل تهوه شدا سوپاس بو تهوه، پاک و
 بی نیاز و بی عه یبه خوای گه وه.

بەم شىۋەيە گەيشتىنە كۆتايى ماناي ئەم كۆمەلە فەرمۇدە
كورت و بەنرخەي پىڭمەبەرى ئازىزمان، لافاۋى رەخمەتى خۋاي
گەورە و مېھرىبان بېرژى بەسەر گىيانى پاكىدا و لەۋىشەۋە سەرواز
بكات بۆ ئال و بەيتى و پەيپەۋانى. ۋە كۆتايى قسەمان

((الحمدُ لله ربَّ العالمين)).

عبدالقادر توحيدى

ھەۋلىر / 16 / ذي القعدة / 1423

ناومروك

- 21 كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
- 22 لَتُسَوَّيَنَّ صُفُوفُكُمْ
- 22 مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا
- 23 مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ
- 23 مَنْ جَهَّزَ غَارِزًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
- 23 لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ
- 24 مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا
- 24 مَنْ ظَلَمَ قَيْدَ شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ
- 25 إِنَّ اللَّهَ لَيُغْلِي لِلظَّالِمِ
- 25 إِنَّ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ
- 26 الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَانِ
- 26 مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ
- 27 مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ
- 27 الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ
- 28 حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ
- 29 أَنْصَرَ أَخَاكَ
- 29 لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ
- 30 أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ
- 30 إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ السَّمِينُ الْعَظِيمُ
- 30
- 31 قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ
- 31 وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ
- 32 الرَّحِمُ مُعَلَّقةٌ بِالْعَرْشِ
- 32 أَلَا أُنبِئُكُمْ بِأكْبَرِ الْكِبَائِرِ
- 33 لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا
- 33 أَتَيْنَ الْمُتَحَابِّينَ بِجَلَالِي
- 34 لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا
- 35 أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ
- 7 إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ
- 7 يَغْزُو جَيْشُ الْكَعْبَةِ
- 8 لَا هَجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ
- 9 إِنَّ أَقْوَامًا خَلَفْنَا بِالْمَدِينَةِ
- 9 لَكَ مَا نَوَيْتَ
- 10 إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ
- 10 مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ
- 11 إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيَفَيْهِمَا
- 11 تُؤْبِهُوا إِلَى اللَّهِ
- 12 اللَّهُ أَفْرَحَ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ
- 12 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ
- 13 يَضْحَكُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
- 13 عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ
- 14 مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا
- 14 مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ
- 15 إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ
- 15 دُعَا مَا يُرِيدُكَ
- 16 إِتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ
- 16 إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوةٌ خَضِيرَةٌ
- 17 لَوْ أَنْتُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ
- 17 قُلْ أَمَنْتُ بِاللَّهِ
- 18 بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فَنَآ
- 18 نَعْمَتَانِ مَعْبُودَتَانِ فِيهِمَا
- 18 يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ
- 19 يُبْعَثُ كُلُّ عِبْدٍ عَلَى
- 19 لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةَ لِحَارَتِهَا
- 20 لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ
- 20 مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ
- 21 هَلْكَ الْمُتَنَطِعُونَ

79 لا تحلفوا بالطواغي
80 الكبائر
80 الحلف متفقة للسئلة
81 لا تقولوا للمنافق سيد
81 من دعا رجلاً بالكفر
82 لا تبشروا المرأة المرأة
83 أما يخشى أحدكم إذا رفع
83 لا تصلوا الى القبور
84 إذا اقيمت الصلاة
84 نهى عن الوصال
85 لأن يجلس أحدكم على جمرة
85 نهى رسول الله ع أن يجصص القبر
86 من أشار الى أخيه بحديدة
86 نهى النبي ع أن يترعرع الرجل
86 يتبع الدجال من يهود
87 لا يلدغ المؤمن
87 أحب البلاد الى الله
88 من مات وعليه صوم
88 إذا لم تستح
89 خلقت الملائكة من نور
89 ما بين خلق آدم الى قيام الساعة
90 من نذر أن يطيع الله
90 يكثر أن يقول قبل موته
90 الكماة من المن
91 إن أهل الجنة ليتراءون الغرف
91 كلمتان خفيفتان على اللسان

66 من رد عن عرض أخيه
66 لا يدخل الجنة نمام
67 كفى بالمرء كذباً
67 ليس المؤمن بالطعان
68 سباب المسلم
68 لا تسبوا الأموات
69 إياكم والظن
69 إثنان في الناس هما بهم كفر
69 من حمل علينا السلاح
70 لكل غادر لواء
70 لا يحل لمسلم أن يهجر أخاه
71 إذا كنتم ثلاثة، فلا يتناجى
71 الذي يعود في هيبته
71 لعن رسول الله ع أكل الربا
72 أنا أغنى الشركاء عن الشرك
72 إياكم والدخول على النساء
73 لا يخلون أحدكم بإمرأة
73 لعن رسول الله الرجل يلبس
74 لا تأكلوا بالشمال
74 نهى رسول الله ع عن القزع
75 لعن الواصلة والمستوصلة
75 لا تتركوا النار في بيوتكم
76 ليس منا من ضرب الخدود
76 من أتى عرفاً فسأله
76 إن أشد الناس عذاباً
77 الجرس مزامير الشيطان
77 البصاق في المسجد
78 من سمع رجلاً ينشد ضالة في المسجد
78 من أكل ثوماً